COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(95) 35 def.

Brussel, 01.03.1995

95/ 0061(CNS)

Verslag over de toepassing van

de steunregeling voor katoen

(uitgebracht op grond van artikel 5
van Verordening (EEG) N° 2052/92 van de Raad)

Voorstel voor een

BESCHIKKING VAN DE RAAD

tot vijfde aanpassing van de steunregeling voor katoen die bij het aan de Akte van Toetreding van Griekenland gehechte Protocol nr. 4 is ingesteld

Voorstel voor een

BESCHIKKING VAN DE RAAD

tot vaststelling van de algemene voorschriften van de steunregeling voor katoen en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 2169/81

(door de Commissie ingediend)

[redacted]

Verslag over de toepassing van

de steunregeling voor katoen

(uitgebracht op grond van artikel 5
van Verordening (EEG) N° 2052/92 van de Raad)

1Q

INHOUDSOPGAVE

1. DE KATOENMARKT EN DE PRODUKTIESTRUCTUUR

1.1. Algemeen
1.2. De wereldmarkt
1.3. De communautaire produktie
1.4. Het communautaire handelsverkeer

2. SOCIAAL-ECONOMISCHE ASPECTEN

2.1. Economische betekenis van de katoenteelt en produktiegebieden
2.2. Produktiestructuur
2.3. Kosten en saldo
2.4. Katoen en het milieu
2.5. De produktiekolom

3. DE TOEPASSING VAN DE STEUNREGELING

3.1. Produktiesteun en minimumprijs
3.2. De stabilisatieregeling
3.3. Steunverlening aan kleine katoenproducenten
3.4. De controleproblemen
3.5. De begrotingsuitgaven

4. CONCLUSIE/VOORSTELLEN

1. DE KATOENMARKT EN DE PRODUKTIESTRUCTUUR

1.1. Algemeen

De katoenplant ("Gossypium") wordt als eenjarig gewas verbouwd in gebieden die daar warm genoeg voor zijn. De doosvruchten ervan bevatten oliehoudende zaden die zijn omringd door textielvezels. Door "egrenering" worden de vezels van de pitten ontdaan. Uit die pitten kan dan spijsolie worden gewonnen, waarbij het restprodukt voor voederdoeleinden kan worden gebruikt. De vezels (geëgreneerde katoen) worden hoofdzakelijk door de textielindustrie verwerkt.

1.2. De wereldmarkt

Aangezien de economische betekenis van de katoenplant vooral aan de textielvezels te danken is en niet-geëgreneerde katoen in het geheel niet en katoenzaad nauwelijks internationaal wordt verhandeld, wordt deze analyse van de wereldmarkt toegespitst op de vezels (geëgreneerde katoen).

Sinds het begin van de jaren zestig schommelt het wereldareaal katoen tussen 30 en 34 miljoen hectare. De wereldproduktie van (geëgreneerde) katoen is daarentegen in de afgelopen dertig jaar nagenoeg verdubbeld. In de drie verkoopseizoenen 1991/1993 tot en met 1993/1994 bedroeg deze produktie gemiddeld 18,5 miljoen ton. In september 1994 heeft het ministerie van Landbouw van de VS (USDA) de produktie in 1994/1995 op 18,8 miljoen ton geraamd.

De belangrijkste katoenproducerende landen zijn China, de Verenigde Staten, India, Pakistan en Oezbekistan, zoals blijkt uit de onderstaande tabel, waarin volledigheidshalve ook de communautaire produktie is vermeld.

Belangrijkste katoenproducerende landen in de wereld

	Gemiddelde produktie 91/92 - 93/94 (mln t)	Aandeel in wereld-produktie (%)	Geraamde produktie 94/95 (mln t)
China	4,6	25	4,4
Verenigde-Staten	3,6	20	4,1
India	2,2	12	2,3
Pakistan	1,7	9	1,6
Oezbekistan	1,4	7	1,3
Europese Unie	0,3	1,7	0,4
Totaal boven-genoemde landen	13,8	75	14,1
Totaal wereld	18,5	100	18,8

(Bronnen : USDA, DG VI wat de E.U. betreft)

In de Verenigde Staten strekt de "cotton belt" zich uit van South Carolina tot Californië. Net als tarwe en maïs behoort ook katoen tot de teelten waarvoor een programma geldt. Het percentage in het kader van het A.R.P. ("acreage reduction program") voor katoen bedroeg in 1994 11 %.

De wereldhandel in katoen is zeer belangrijk want het gaat om 5,8 miljoen ton of 32 % van de wereldproduktie (gemiddelde over 1991/92 - 1993/94). De voornaamste exporteurs zijn de Verenigde Staten (23 % van de wereldmarkt), Oezbekistan (21 %), de landen met een aan de Franse franc gekoppelde munteenheid ("zone franc") in Afrika (8 %), Australië (7 %) en Pakistan (4 %), terwijl de Europese Unie, Zuidoost-Azië, Rusland en Japan de belangrijkste importmarkten zijn. China, dat de grootste katoenproducent ter wereld is, is afwisselend importeur en exporteur.

De enige termijnmarkt voor katoen, namelijk die in New York, is typisch voor de situatie in de Verenigde Staten. De meest gebruikte indicator van de wereldmarktprijs is echter de A-index van Cotlook (Cotlook is een gespecialiseerd informatiebureau in Liverpool) : deze in VS-dollarcents/pond uitgedrukte index is het gemiddelde van de vijf laagste noteringen uit een aantal representatieve noteringen van zeer uiteenlopende herkomst die zijn omgerekend tot het stadium CIF Noord-Europa. Deze index heeft betrekking op vezels die 28 mm (1-3/32") lang zijn en behoren tot grade nr. 5 "white middling" (de "grade" is de klasse waarin de katoen wordt ingedeeld op basis van de zichtbare algemene kwaliteit).

De wereldmarktprijs van katoen is aan zeer sterke schommelingen onderhevig, ongeacht de tijdschaal die voor de vergelijking wordt gehanteerd. Zo liep het weekgemiddelde van de A-index van Cotlook in de periode van augustus 1992 tot en met juli 1994 bijvoorbeeld uiteen van 52 tot 86 cts/lb.

Dat de prijsschommelingen voor katoen groter zijn dan voor andere agrarische grondstoffen, heeft voor een deel met commerciële ontwikkelingen te maken, maar houdt toch vooral verband met wisselende produktieomstandigheden : in veel produktiegebieden is sprake van bijzonder sterke fluctuaties wat de vochtvoorziening (te nat of te droog), de temperatuur en vraat door parasieten betreft.

1.3. De communautaire produktie

1.3.1. Areaal

Aangezien de zeer minieme produktie in Italië is stopgezet, zijn Griekenland en Spanje momenteel de enige twee Lid-Staten waar katoen wordt geproduceerd. De teelt vindt er nagenoeg uitsluitend op geïrrigeerde percelen plaats.

De ontwikkeling van het areaal van deze twee Lid-Staten en van het totale areaal is weergegeven in de grafiek op de volgende bladzijde (pagina i). Na een piek in 1988 leek het communautaire areaal in de jaren 1989-1991 onder controle te zijn, maar vanaf 1992 is het weer gaan toenemen. Voor 1994 wordt het op **423.000 ha** geraamd.

De ontwikkeling in Spanje verschilt van die in Griekenland, althans sinds 1988. Het Griekse areaal neemt toe en heeft in 1994 **383.000 ha** bereikt, terwijl het Spaanse areaal een onregelmatig verloop te zien geeft : in 1988 was dit areaal met 135.000 ha het grootst en in 1993 met **32.000 ha** het kleinst, waarna in 1994 een licht herstel tot **40.000 ha** optrad. Op te merken valt dat in 1993 en 1994 op het tijdstip van de inzaai in Spanje een watertekort heerste, dat tot een irrigatieverbod in sommige gebieden heeft geleid. De fundamentele tendens blijft dat Spanje in vergelijking met Griekenland minder belangrijk wordt als katoenproducent. Vóór de toetreding bedroeg het gemiddelde areaal in Spanje **54.700 ha** (gemiddelde over 1983-1985).

1.3.2. Ha-opbrengst

Zowel per land als in de Gemeenschap als geheel geeft de ha-opbrengst aan niet-geëgreneerde katoen geen duidelijk stijgende of dalende tendens te zien : dit is direct af te lezen van de grafiek op pagina ii, die de ontwikkeling sinds 1982 weergeeft. In de onderstaande tabel is de gemiddelde ha-opbrengst over de periode 1989-1993 (berekend met weglating van de laagste en de hoogste waarde) vermeld.

Gemiddelde ha-opbrengst 1989-1993
(ton/ha, niet-geëgreneerde katoen van de standaardkwaliteit)

Griekenland	2,72
Spanje	3,06
E.U.	2,80

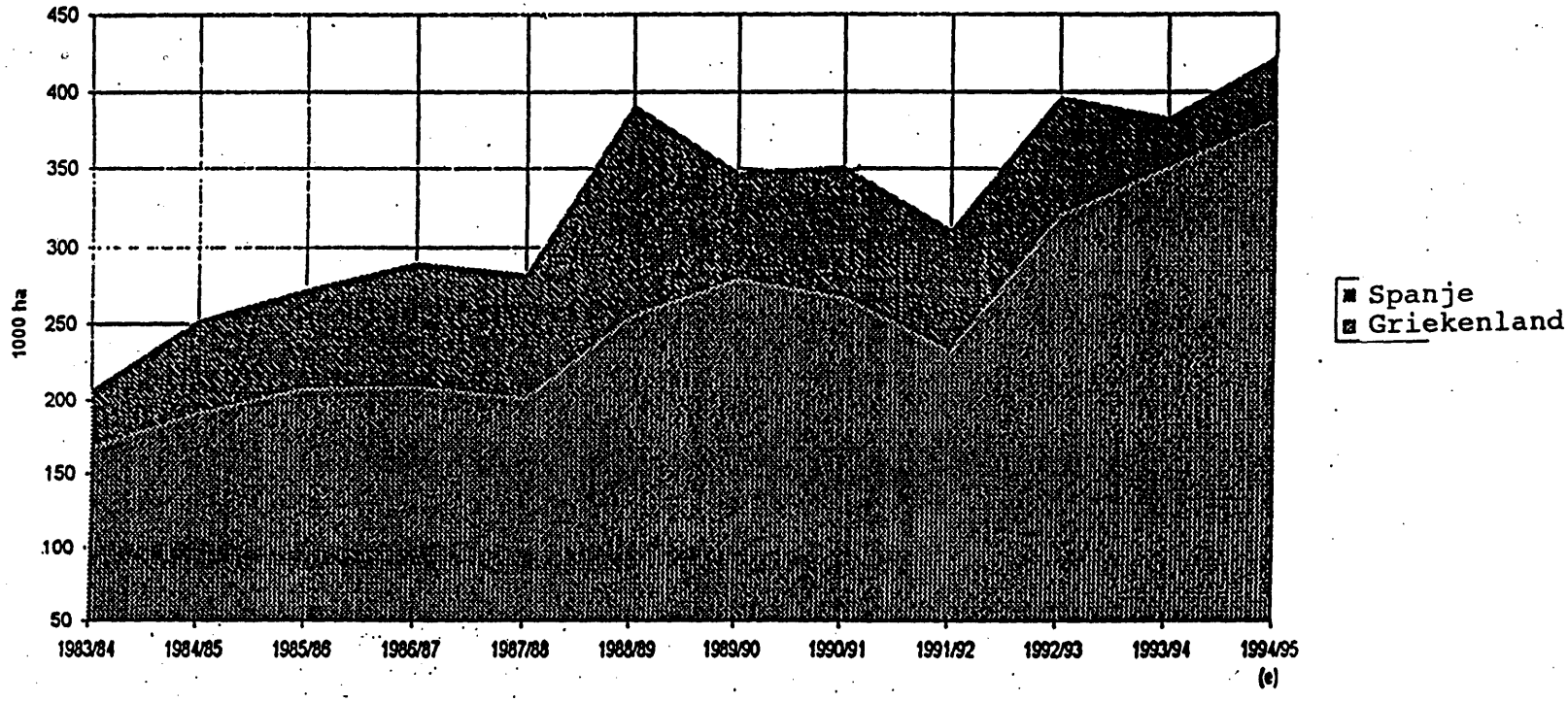
N.B. De voor deze berekening gebruikte standaardkwaliteit is de standaardkwaliteit die sinds 1992/1993 geldt : gehalte aan onzuiverheden 3 %, vochtgehalte 10 %.

Het vezelrendement en het zaadrendement van niet-geëgreneerde katoen zijn zeer stabiel. Zowel in Griekenland als in Spanje bedragen zij respectievelijk **32 %** en **54 %**. De standaardkwaliteit is trouwens op deze rendementen gebaseerd (cf. punt 3.1 over de prijzen- en steunregeling).

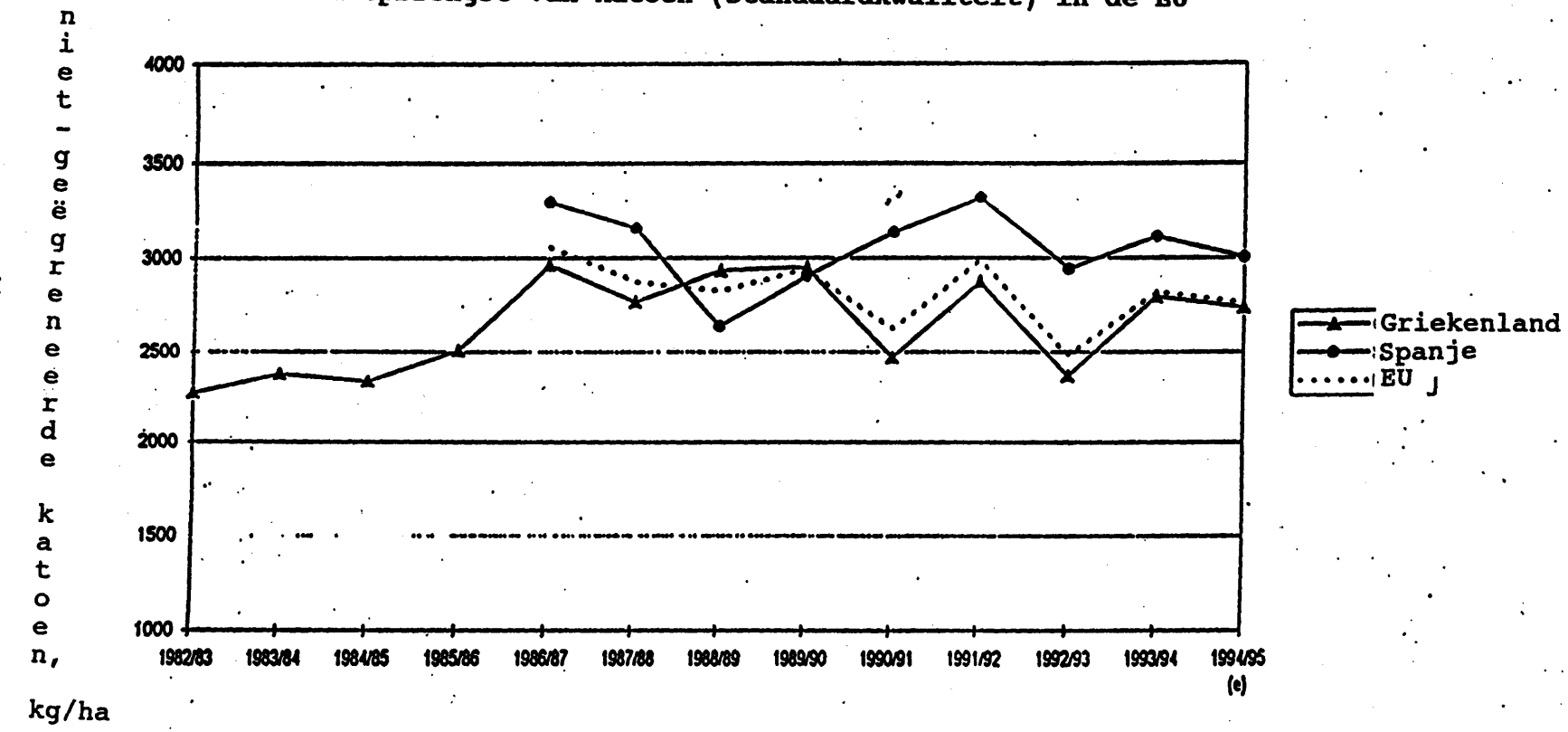
1.3.3. Produktie (niet-geëgreneerde katoen)

Wat in het vorenstaande over de ontwikkeling van het areaal is opgemerkt, geldt mutatis mutandis ook voor de ontwikkeling van de produktie (waarover in de onderstaande tabel cijfers zijn opgenomen) :

Katoenareaal van de EU

Ha-opbrengst van katoen (standaardkwaliteit) in de EU

- na een piek in 1988 leek de communautaire produktie in de jaren 1989-1991 onder controle te zijn, maar daarna was er weer een duidelijk stijgende tendens en in 1994 werd een recordniveau van **1.170.000** ton bereikt;

- de ontwikkeling in Spanje was anders dan die in Griekenland : terwijl de produktie in Griekenland bijna voortdurend toenam tot **1.050.000 ton** in 1994, vond de afgelopen twee jaar in Spanje een bijzonder sterke teruggang plaats, waarbij de produktie in 1994 slechts **120.000** ton bedroeg (op te merken valt dat de ha-opbrengst in Spanje in 1993 en 1994 normaal was : de daling was het gevolg van een inkrimping van het areaal in verband met waterschaarste bij de inzaai - cf. punt 1.3.1).

ONTWIKKELING VAN DE COMMUNAUTAIRE KATOENPRODUKTIE (ton)
op basis van de voor de steun in aanmerking komende hoeveelheden, omgerekend in hoeveelheden van de standaardkwaliteit (vochtgehalte 10 %, gehalte aan onzuiverheden 3 %)

VERKOOP-SEIZOEN	GRIEKSE PRODUKTIE	SPAANSE PRODUKTIE	ITALIAANSE PRODUKTIE	TOTALE PRODUKTIE
1986/87	622754	265364	0	888118
1987/88	559963	256523	0	816486
1988/89	751521	357753	92	1109367
1989/90	827118	197332	27	1024477
1990/91	662008	262835	32	924875
1991/92	670940	260725	0	931665
1992/93	760685	223932	0	984617
1993/94	985676	98883	0	1084559
1994/95 (raming)	1050000	120070	0	1170070

1.3.4. Produktieprognoses op middellange termijn

Om te voorspellen hoe de produktie zich op middellange termijn zal ontwikkelen als de huidige steunregeling ongewijzigd blijft, is gewerkt met de volgende uitgangspunten :

- het Spaanse areaal neemt toe tot **80.000 ha** en blijft dan gelijk (normale omstandigheden op het gebied van de waterhuishouding);
- het Griekse areaal blijft stijgen volgens de statistische trend (trend in de periode 1968-1994, met stabilatiemechanisme);
- omdat een duidelijke statistische trend voor de ha-opbrengst ontbreekt is gewerkt met het gemiddelde van de in de periode 1989-1993 geconstateerde opbrengsten, namelijk **2,8 ton/ha.**

De deugdelijkheid van deze uitgangspunten komt verderop in dit verslag (met name in de hoofdstukken over de micro-economische analyse en over de analyse van het stabilisatiemechanisme, waarin een regeling ter beperking van de verlaging van de streefprijs is opgenomen) nog ter sprake.

Op grond van een en ander wordt voorspeld dat het communautaire areaal zou kunnen worden uitgebreid van **423.000** ha in 1994 tot **540 000** ha in 2000, dit is een stijging met 28 %. De produktie zou toenemen van 1 **170.000** ton in 1994 tot **1.520.000** ton in 2000, dit is een stijging met 30 %. Ook de begrotingsuitgaven zouden met 30 % omhoog gaan tot bijna **1 miljard ecu** (cf. punt 3.5).

Bezien uit het oogpunt van het grondgebruik is, wanneer de milieuproblemen (cf. punt 2.4) buiten beschouwing worden gelaten, een dergelijke uitbreiding weliswaar aanzienlijk maar niet irrealistisch, aangezien veeleer sprake is van een dalende tendens bij de voornaamste concurrerende vormen van grondgebruik met irrigatie : vooral maïs, maar ook tabak, fruit (vooral perziken) en groenten. Er is ook een toereikende egreneringscapaciteit nodig : dat lijkt haalbaar, al was het maar door de machines langer te laten draaien.

1.4. Het communautaire handelsverkeer (geëgreneerde katoen)

De Europese Unie heeft een groot tekort aan geëgreneerde katoen (vezels) : in de periode 1991-1993 bedroeg de invoer gemiddeld **925.000 ton** en de uitvoer **107.000 ton** (bron : EUROSTAT-COMEXT). Door de stijging van de produktie is het saldo van de externe handel echter aan het verbeteren in een tempo van **45.000** ton per jaar : in de grafiek op de navolgende pagina iii wordt dit aanschouwelijk voorgesteld.

Dit levert de volgende voorzieningsbalans op voor de periode 1991-1993 (de produktie in 1990 is hier toegerekend aan het jaar 1991, enz).

Voorzieningsbalans voor geëgreneerde katoen
Gemiddelde over 1991-1993

	(000 t)
Produktie	296
Invoer	925
Uitvoer	107
Schijnbaar verbruik	1114

In de periode 1991-1993 bedroeg de zelfvoorzieningsgraad dus gemiddeld 27 %. Dit kengetal stijgt en in het jaar 2000 zou het **45 %** bedragen als de in het voorgaande (punt 1.3.4) besproken prognoses van de produktie (en van de begrotingsuitgaven) zouden uitkomen en het schijnbare verbruik per hoofd van de bevolking zich op **3 kg** zou handhaven.

Gememoreerd wordt dat geëgreneerde katoen (GN-code 5201 00 - katoen, niet gekaard en niet gekamd) vrij van douanerechten wordt ingevoerd.

De voornaamste leveranciers van de EU zijn de voormalige USSR (Oezbekistan), waaruit steeds meer

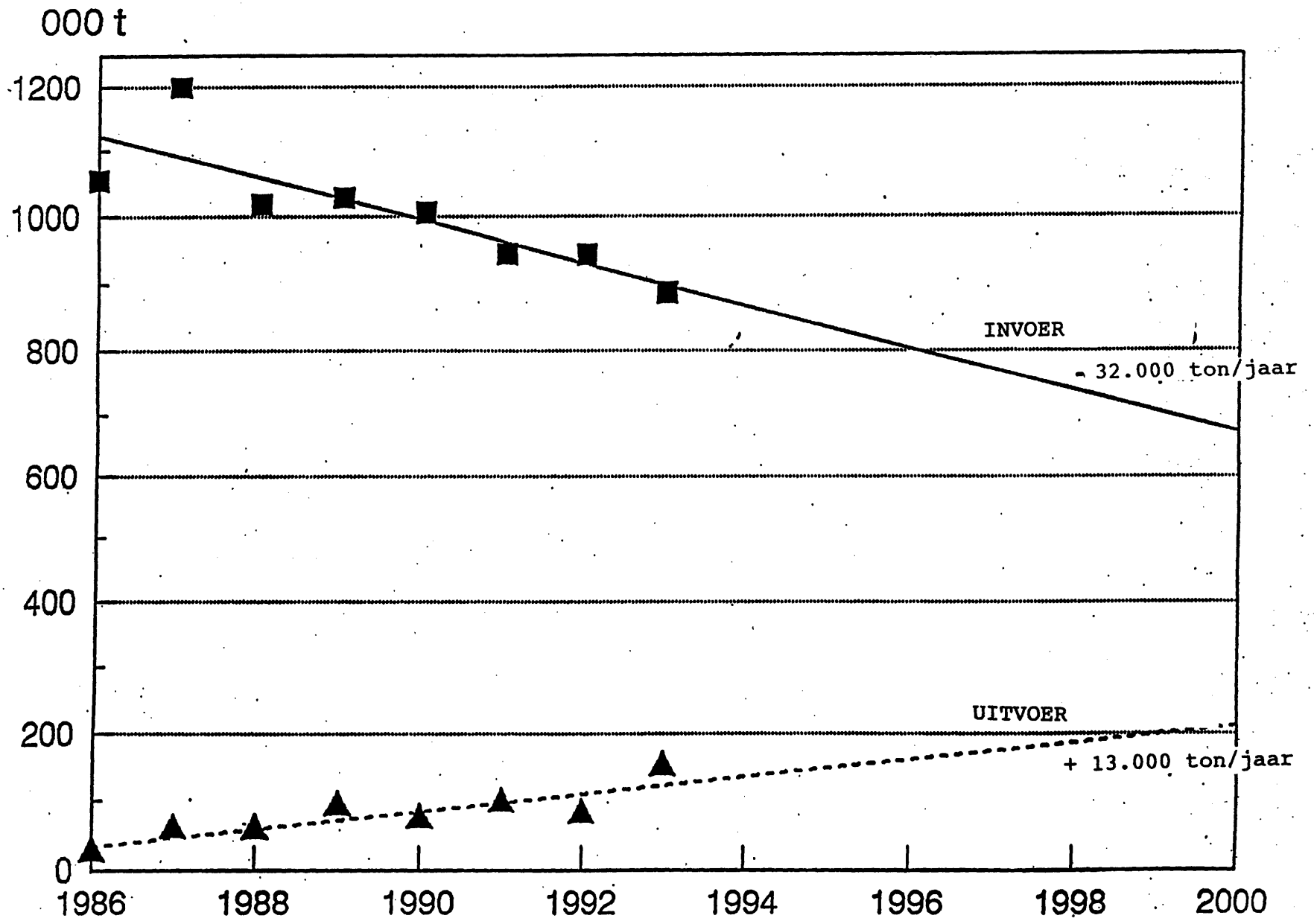
katoen wordt ingevoerd, de Verenigde Staten en de CAF-zone (landen met een aan de Franse franc gekoppelde munteenheid in Afrika). Dit kan worden afgelezen van de grafiek op de navolgende pagina iv. De belangrijkste afnemers van de EU zijn Brazilië en de landen in Oost-Europa.

Katoen heeft bij invoer in de Unie een gemiddelde waarde van 1.244 ecu/ton en bij uitvoer uit de Unie is dit 1.163 ecu/ton (gemiddelden over 1991-1993). Dit geringe verschil toont aan dat de communautaire produktie naar behoren wordt gevaloriseerd. Wanneer de bovengenoemde waarden per eenheid worden uitgesplitst naar herkomst respectievelijk bestemming, worden onder meer de volgende resultaten verkregen :

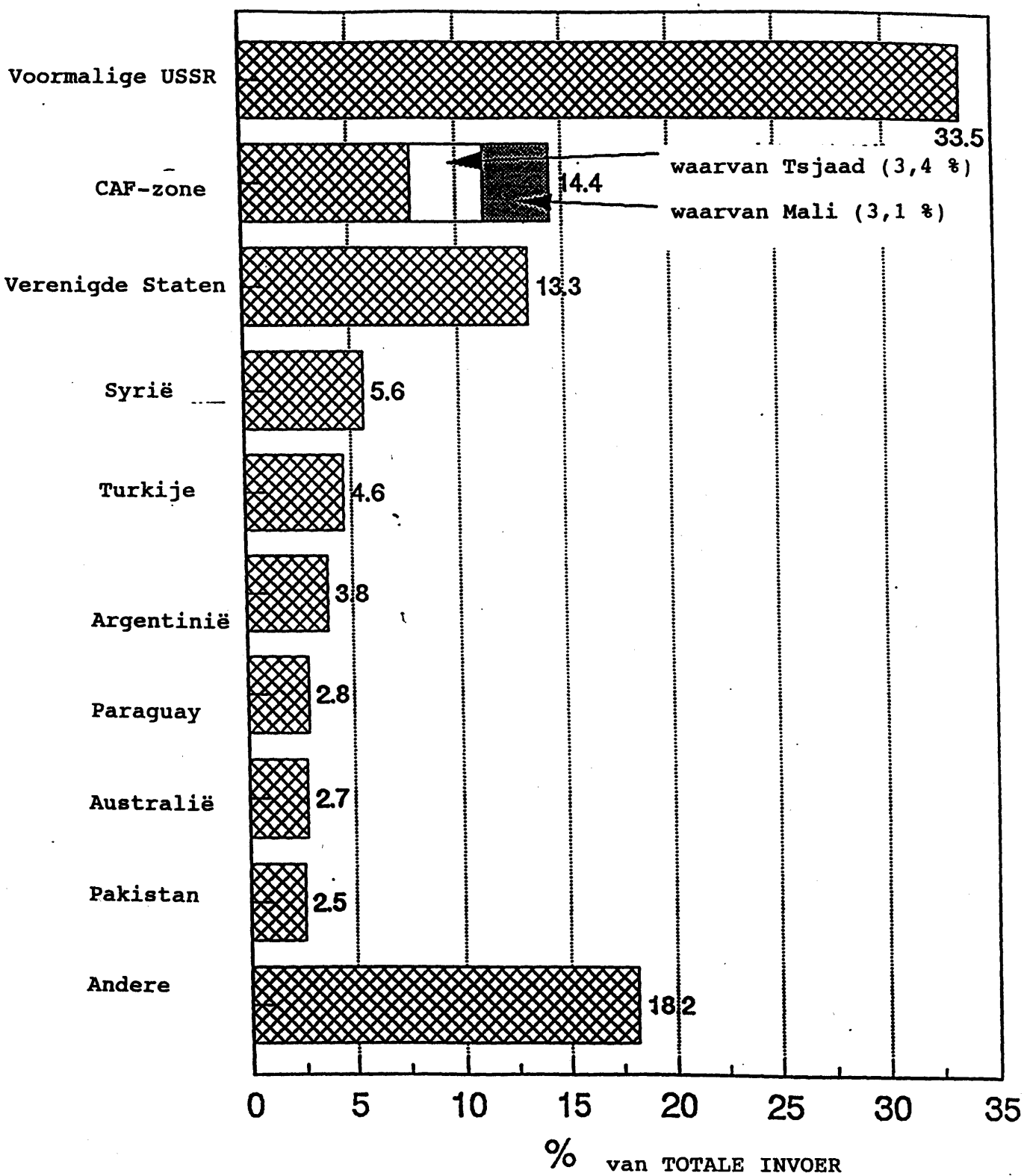
- de katoen die uit de VS naar de Unie wordt uitgevoerd, heeft een hoge waarde per eenheid, wat wellicht duidt op de hoge kwaliteit ervan;
- de laatste tijd lijkt Brazilië een afzetmarkt te zijn voor de communautaire katoen van mindere kwaliteit.

Intern is Griekenland uiteraard de voornaamste leverancier, terwijl Italië, Duitsland en Portugal de belangrijkste kopers zijn.

ONTWIKKELING VAN DE EXTRACOMMUNAUTAIRE HANDEL IN KATOEN

HERKOMST VAN DE IN DE EUR-12 INGEVOERDE KATOEN
(In de periode 1991-1993 gemiddeld 925.000 ton)

2. SOCIAAL-ECONOMISCHE ASPECTEN

2.1. Economische betekenis van de katoenteelt en produktiegebieden

Het aandeel van textielvezels (vooral katoen, maar ook vezelvlas) in de eindproduktie van de communautaire landbouw is met 0,5 % weliswaar miniem, maar de betrokken teelten zijn belangrijker in de Lid-Staten en regio's waar zij worden beoefend.

In Griekenland had katoen in 1992 een aandeel van 9,3 % in de finale landbouwproduktie, een cijfer dat vergelijkbaar is met dat voor olijfolie. Dit aandeel is nog hoger in de drie grote produktiegebieden (NUTS 2) :

- Thessalië ;
- Macedonië-Thracië (omvat drie regio's van het niveau NUTS 2);
- Sterea Ellada.

In Spanje bedraagt dit aandeel 0,9 % (gemiddelde over 1989-1991). In Andalusië (NUTS 2), dat het belangrijkste produktiegebied is (veel belangrijker dan Murcia en Valencia), bereikt dit aandeel echter 3,9 %. Binnen Andalusië is de katoenproduktie vooral geconcentreerd in de provincies (NUTS 3) Sevilla (11,6 % van de finale landbouwproduktie) en Córdoba (5,6 %).

2.2. Produktiestructuur

De periodieke structuurenquête levert geen specifieke gegevens op over katoen, dat onder de rubriek "overige handelsgewassen" valt. Er zijn wel twee andere informatiebronnen. Aan allebei zijn bezwaren verbonden, maar zij bieden het voordeel dat zij elkaar engiszins aanvullen :

- de statistische gegevens die worden verkregen via de steunregeling voor kleine producenten : er wordt namelijk aanvullende steun per hectare verleend aan producenten die niet meer dan 2,5 ha met katoen inzaaien (cf punt 3.3); vooral in Griekenland heeft deze specifieke regeling echter geleid tot een enorme toeneming van het aantal kleine producenten, wat twijfel doet ontstaan aan de betrouwbaarheid van de daarop gebaseerde statistische conclusies;

- de gegevens van het ILB (Informatienet inzake Landbouwbedrijfsboekhoudingen); deze betreffen uitsluitend de bedrijven waarvan de economische omvang een bepaald minimum overtreft; in het geval van katoen doet dit enigszins afbreuk aan de draagwijdte ervan.

Ook op dit gebied is sprake van een belangrijk verschil tussen Griekenland en Spanje.

In Griekenland zouden er in het verkoopseizoen 1993/1994 ongeveer 100.000 kleine katoenproducenten zijn geweest, die 53 % van het areaal voor hun rekening namen. Hoogstwaarschijnlijk ligt dit cijfer boven het werkelijke aantal als gevolg van het splitsen van bedrijfsarealen met het oog op het aanvragen van de steun voor kleine producenten. Het areaal van die "kleine producenten" is immers in vier jaar tijd verdrievoudigd. Het ILB (gemiddelden over 1989-1991) vertegenwoordigt 45.000 katoenproducerende bedrijven die gemiddeld per bedrijf over 4,3 ha bouwland beschikken en daarvan 2,5 ha met katoen betelen. In verband met het criterium van een minimale economische omvang betreft dit onderzoek slechts 44 % van het totale Griekse katoenareaal. Merkwaardig is dat met de twee informatiebronnen bijna het totale areaal zou worden bestreken ook al zijn de gegevens uit verschillende jaren afkomstig. Hoe dit ook zij, de structuur van de Griekse katoenteelt wordt gekenmerkt door een sterke kleinschaligheid in combinatie met een verregaande specialisatie.

Het ILB biedt de mogelijkheid om voor Griekenland nog een andere regionale analyse uit te voeren. In de regio Sterea Ellada is op de betrokken bedrijven vrijwel van een monocultuur van katoen sprake : deze neemt ongeveer vijf zesde van het betrokken bouwland in beslag. Ook in Thessalië vertoont de katoenteelt trekken van een monocultuur : deze teelt neemt er gemiddeld twee derde van het bouwland van de betrokken bedrijven voor zijn rekening. Dit is veel minder het geval in Macedonië-Thracië, dat voor katoen een belangrijk produktiegebied is, maar waar maïs een overheersende positie inneemt.

In Spanje, dus in feite in Andalusië, is het met het "uit de hand lopen" van het aantal kleine producenten erg meegevallen : de 3 800 kleine producenten in 1993/1994 waren goed voor 16 % van het areaal (tegen 13 % aan het begin van de geldigheidsduur van de regeling). Het ILB (gemiddelden over 1989-1991) vertegenwoordigt 11 000 katoenproducerende bedrijven die gemiddeld per bedrijf over 14 ha bouwland beschikken en daarvan 8,6 ha met katoen betelen. Het ILB-onderzoek betreft hier nagenoeg het totale katoenareaal. De structuur van de katoenteelt is in Spanje dus veel grootschaliger dan in Griekenland, maar de betrokken bedrijven zijn eveneens zeer sterk in dit gewas gespecialiseerd.

2.3 Kosten en saldo

De ILB-gegevens, die beschikbaar zijn voor de jaren tot en met 1991, maken vergelijkingen tussen de regio's en met concurrerende gewassen mogelijk. Zij zijn

samengevat op de navolgende pagina v. Voor een eerste onderzoek is gekozen voor het kengetal contante kosten/contant saldo : de contante kosten omvatten de specifieke kosten en de algemene kosten, waaronder met name de oogstkosten, maar niet de afschrijvingen en evenmin de kosten van al of niet betaalde arbeid. De vermelde bedragen zijn gemiddelden over 1989-1991; zij zijn uitgedrukt in commerciële ecu.

In Thessalië is het saldo met ongeveer 2.200 ecu/h het hoogst : in deze regio is katoen veel rendabeler dan maïs, het belangrijkste concurrerende gewas dat een saldo van ongeveer 1.700 ecu/ha oplevert. In Macedonië-Thracië bedragen de saldi van katoen en maïs respectievelijk 1.600 ecu/ha en 1.500 ecu/ha en liggen zij dus veel dichter bij elkaar. Deze cijfers dragen bij tot een beter begrip van de structurele verschillen tussen deze twee belangrijke produktiegebieden : terwijl Thessalië zich in katoen specialiseert, komt in Macedonië-Thracië maïs op de eerste plaats.

In Andalusië zijn de betrokken contante saldi lager dan in Griekenland : 1.400 ecu/ha voor katoen en 1.100 ecu/ha voor maïs. Een eerste constatering is dus dat katoen in Andalusië in absolute cijfers minder rendabel is dan in Thessalië en Macedonië-Thracië ondanks een iets hogere ha-opbrengst : dit is het gevolg van hogere produktiekosten en van het feit dat gedurende de bestudeerde periode de agromonetaire situatie in Griekenland gunstiger was dan in Spanje. Een tweede constatering betreft de verhouding tussen het saldo van katoen en dat van maïs, dat evenals in de Griekse regio's in het voordeel van katoen uitvalt : zo wordt begrijpelijk waarom de landbouwers aan dit gewas de voorkeur geven wanneer er voldoende water beschikbaar is. Er is geen reden om aan te nemen dat katoen in de jaren na 1991 veel minder rendabel is geworden, aangezien de ha-opbrengsten normaal waren. De inkrimping van het areaal is vermoedelijk uitsluitend toe te schrijven aan de verwachte waterschaarste en aan de aantrekkingskracht die zonnebloemen als gevolg van de nieuwe regeling voor oliehoudende zaden uitoefenden, vooral in 1993.

Na deze analyse is begrijpelijk welke micro-economische factoren ten grondslag liggen aan de snelle ontwikkeling van de katoenteelt in Griekenland. Te onthouden valt voorts dat deze teelt in Spanje minder aantrekkelijk is, wat naar verwachting daarom nog niet tot een structurele achteruitgang zal leiden mits de waterhuishouding weer normaal wordt.

2.4. Katoen en het milieu

De vraag of katoen een milieuvriendelijk produkt is, is niet eenvoudig te beantwoorden. Aan de ene kant heeft katoen als belangrijkste textielgrondstof van plantaardige oorsprong dank zij zijn "natuurlijke" karakter een beter imago dan concurrerende synthetische

08.09.1994

VERGELIJKING TUSSEN DE CONTANTE SALDI VAN KATOEN EN VAN MAÏS IN DE BELANGRIJKSTE PRODUKTIEGEBIEDEN VAN KATOEN
gemiddelden over 1989-1990-1991

	Aantal vertegenwoordigde bedrijven	Aantal bedrijven in steekproef	Gemiddelde OCG (ha)	Areaal van het gewas (ha)	Totaal areaal (ha) (*)	Geproduc. hoeveelheid (t)	(λ)	Waarde produkt (ecu/ha)	Totaal contante kosten	Contante marge ECU/ha
GRIEKENLAND										
katoen	45402	1152	7.8	2.5	4.3	6.18	2.50	2330.8	597.7	1733.1
maïs	116541	1537	7.0	1.9	3.5	19.82	10.62	2039.7	494.7	1545.0
MACEDONIE-THRACIE										
katoen	21638	498	7.9	2.1	4.5	4.54	2.19	2228.2	586.7	1641.5
maïs	54393	818	7.2	2.1	2.9	22.90	11.04	2066.4	546.3	1520.1
THESSALIE										
katoen	15651	425	6.3	2.5	3.8	7.05	2.90	2902.0	674.7	2227.3
maïs	13335	162	7.5	2.1	3.0	23.47	11.13	2262.7	546.5	1716.2
STEREAELLADA										
katoen	7052	213	11.2	4.0	4.7	9.86	2.51	1744.4	492.0	1252.4
maïs	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
SPANJE										
katoen	11355	135	17.1	8.6	14.0	26.02	3.04	2722.6	1287.3	1435.3
maïs	90522	812	14.2	3.0	8.3	23.47	7.77	1517.2	577.5	939.7
ANDALUSIE										
katoen	11070	129	17.4	8.7	14.3	26.56	3.04	2724.9	1290.7	1434.2
maïs	4070	32	18.2	5.6	15.8	50.73	8.96	1766.6	643.5	1123.2

(*) TOTAAL AREAAL = arealen van granen + katoen + aardappelen + bieten + zonnebloemen + eenjarige gewassen

Bron : ILB

(λ) Gemiddelde ha-opbrengst (t/ha)

vezels. Aan de andere kant veroorzaken de produktieomstandigheden echter enige milieuproblemen, zoals trouwens bij veel intensieve teelten het geval is. Het belangrijkste milieuprobleem houdt verband met de reeds aangehaalde tendens naar een monocultuur van katoen in sommige produktiegebieden en met het feit dat dit gewas wordt bevloeid. Doordat in sommige gebieden geen vruchtwisseling wordt toegepast, dreigt de bodem op den duur uitgeput te raken en nemen de fytosanitaire risico's toe. De irrigatie, die eigenlijk niet kenmerkend is voor de katoenteelt, leidt zowel in Griekenland als in Spanje tot problemen op het gebied van het waterbeheer.

Dan is er de kwestie van het verbruik van meststoffen en bestrijdingsmiddelen, dat in de katoenteelt zogenaamd heel hoog is. Volgens de gegevens van het ILB is in de Gemeenschap de katoenteelt op het punt van deze twee kostenposten in feite te vergelijken met andere intensieve teelten (zoals de maïsteelt met irrigatie, de tarweteelt in de noordelijke produktiegebieden, enz). De toepassing van een ontbladeringsmiddel op het rijpe katoengewas om de mechanische oogst te vergemakkelijken is het meest spectaculaire element.

Bij de egrenering is er het probleem van de verwijdering van de bijprodukten, die vaak gewoon in de open lucht worden verbrand en die hinder veroorzaken. In de textielindustrie ten slotte kunnen de chemische behandelingen van katoenvezels voor milieuproblemen zorgen.

Naar aanleiding van overtuigende proeven met de biologische teelt van katoen in verschillende landen waaronder de Verenigde Staten, Paraguay, Egypte en India, wordt van enige belangstelling voor deze teeltmethode blijk gegeven in Griekenland, waar producenten hebben verzocht "biologische" katoen in de handel te mogen brengen. Voor deze teeltwijze zijn echter veel meer arbeidskrachten nodig dan voor de traditionele teelt. In de Verenigde Staten wordt ook geëxperimenteerd met de teelt van op natuurlijke wijze gekleurde katoen, die dan wordt verwerkt in zeer exclusieve kleding: vervuilende bewerkingen in de industrie worden zo vermeden.

2.5. De produktiekolom

De voornaamste betrokkenen na de eigenlijke landbouwproduktie zijn de producentenorganisaties en de egreneringsbedrijven. Deze twee categorieën worden hier in het kort besproken, waarbij een beschrijving van de verdere stadia in de produktiekolom, dat zijn in hoofdzaak de spinnerijen en de weverijen, achterwege wordt gelaten.

De producentengroeperingen

In de jaren tachtig heeft de Gemeenschap de oprichting van producentengroeperingen in de sector katoen bevorderd. Er werd aanloopsteun toegekend en investeringssteun, vooral voor de aanschaf van oogstmachines.

Nu zijn overal oogstmachines voorhanden, zowel in Griekenland als in Spanje. Dit materieel wordt door de producentengroeperingen beheerd. Op het gebied van de concentratie en aanpassing van het aanbod van de producenten lijken deze organisaties echter niet erg actief te zijn. Nu moet worden erkend dat deze taken voor katoen gemakkelijker door de verwerkende industrie (al of niet op coöperatieve grondslag) kunnen worden vervuld dan voor andere produkten als groenten en fruit : de prijzen zijn stabiel, het gaat om een betrekkelijk homogeen produkt en de concurrentiepositie van de producenten is goed.

De egreneringsbedrijven

Het egreneren is een industriële activiteit met een geringe toegevoegde waarde die grotendeels afhankelijk is van de communautaire steunregeling. In beide katoenproducerende landen nemen de coöperatieve bedrijven ongeveer een derde van de egreneringscapaciteit voor hun rekening.

In Griekenland zijn er door de toenemende produktie geen bijzondere problemen voor het zestigtal egreneringsbedrijven. In Spanje heerst daarentegen een zeer scherpe concurrentie als gevolg van de kleine oogsten van 1993 en 1994. Er zijn nog 32 egreneringsbedrijven met een enorme overcapaciteit. Bij een gemiddeld produktietempo zouden slechts twee weken nodig zijn geweest om de totale Spaanse produktie van 1994 te egreneren, terwijl dit werk gemakkelijk over drie à vier maanden kan worden gespreid, en zo nodig over een langere periode.

3. DE TOEPASSING VAN DE STEUNREGELING

3.1. Produktiesteun en minimumprijs

Hoewel katoen niet in bijlage II van het Verdrag is opgenomen, is het landbouwkarakter van de katoenteelt uitdrukkelijk erkend in protocol nr. 4 bij de Akte van toetreding van Griekenland, bij welk protocol produktiesteun is ingevoerd. Vervolgens is dit protocol aangevuld bij protocol nr. 14 bij de Akte van toetreding van Spanje en Portugal. De steunverlening heeft tot doel het inkomen van de producenten te ondersteunen, maar verloopt via de egreneringsbedrijven : het steunbedrag wordt namelijk aan die bedrijven uitgekeerd op voorwaarde dat de producent ten minste de (door de Raad vastgestelde) minimumprijs heeft ontvangen.

De produktiesteun, die ten minste elke maand door de Commissie wordt vastgesteld, is gelijk aan het verschil tussen de jaarlijks door de Raad vastgestelde streefprijs voor niet-geëgreneerde katoen en de op de wereldmarkt geconstateerde prijs. Omdat er geen noteringen voor niet-geëgreneerde katoen zijn, is de Commissie in de praktijk genoodzaakt deze wereldmarktprijs te berekenen op basis van, per 100 kg :

- 32 kg geëgreneerde katoen (vezels) ;
- 54 kg katoenpitten, waarvan de waarde wordt bepaald door vergelijking met andere soorten oliehoudende zaden;
- forfaitaire egreneringskosten ten bedrage van 14,25 ecu A/100 kg.

Op te merken valt dat doorgaans meer dan 90 % van de totale waarde van de vezels en de pitten voor rekening van de vezels komt.

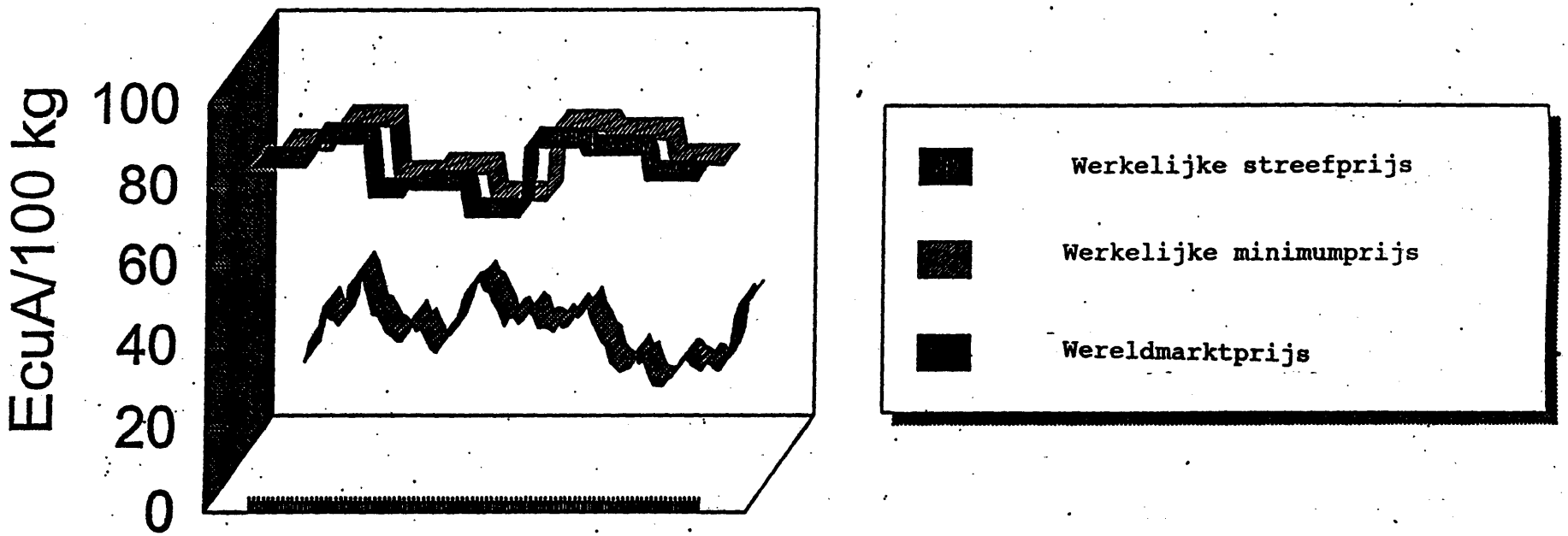
De wereldmarktprijs die voor de vaststelling van de steun wordt gebruikt, is een spotprijs. Er wordt dus geen gebruik gemaakt van termijnnoteringen wegens de technische problemen die aan de bepaling daarvan zijn verbonden (cf. punt 1.2). Het steunbedrag kan echter vooraf en zelfs achteraf worden vastgesteld ten opzichte van het tijdstip waarop de katoen in het egreneringsbedrijf onder controle wordt geplaatst. Vaststelling vooraf biedt de handelaren de mogelijkheid om op termijn te verkopen terwijl zij het steunbedrag reeds van tevoren kennen :als zij op termijn tegen een hogere prijs dan de spotprijs kunnen verkopen, hebben zij dus een meevaller omdat het steunbedrag hetzelfde blijft. De vaststelling achteraf is nog een extra mogelijkheid. Merkwaardig is dat de egreneringsbedrijven die er tot nog toe gebruik van hebben gemaakt, over het geheel genomen de marktontwikeling niet goed hebben voorzien, wat de Gemeenschapsbegroting ten goede is gekomen. Het probleem met deze vaststellingsmogelijkheden in de sector katoen is niet zozeer het bestaan ervan als wel

OVERZICHT VAN DE ONTWIKKELING VAN DE STABILISATIEREGELING SINDS DE TOETREDING VAN SPANJE

Verkoop-seizoen	GMH	VERLAGING VAN DE STREEFPRIJS	MAATREGELEN TER BEPERKING VAN DE VERLAGING VAN DE STEUN	VERSCHIL tussen geraamde en werkelijke produktie aan het einde van het verkoop-seizoen	AANGEPASTE GMH
	(ton)	(%)		(ton)	(ton)
1986/1987	752.000	$\frac{(\text{Ram.prod.-GMH})\text{x}0,5}{15.000}$		X	GMH (+ of -) X
1987/1988	752.000	$\frac{(\text{Ram.prod.-GMH'})\text{x}0,5}{15.000}$	verlaging streefprijs beperkt tot 15 %	X	GMH (+ of -) X
1988/1989	752.000	$\frac{(\text{Ram.prod.-GMH'})\text{x}0,5}{15.000}$	verlaging streefprijs beperkt tot 20 %	X	GMH (+ of -) X
1989/1990	752.000	$\frac{(\text{Ram.prod.-GMH'})\text{x}0,5}{15.000}$	verlaging streefprijs beperkt tot 25 %	X	GMH (+ of -) X
1990/1991	752.000	$\frac{(\text{Ram.prod.-GMH'})\text{x}0,5}{15.000}$	verlaging streefprijs beperkt tot 25 %	X	GMH (+ of -) X
1991/1992	752.000	$\frac{(\text{Ram.prod.-GMH})\text{x}0,5}{\text{GMH}}$		X	GMH (+ of -) X
1992/1993	701.000(1) 701.000	$\frac{(\text{Ram. prod.-GMH})\text{x}0,5}{\text{GMH}}$	verlaging maximaal 15 % voor alle vormen van korting samen + doorschuiving van 5 % + franchise van 3 % voor X (2)	X	
1993/1994	701.000	$\frac{(\text{Ram. prod.-GMH})\text{x}0,5}{\text{GMH}}$	verlaging streefprijs beperkt tot 15 % + doorschuiving van 5 % + franchise van 3 % voor X (2)	X	
1994/1995	701.000	$\frac{\text{Ram. prod.-GMH})\text{x}0,5}{\text{GMH}}$	verlaging streefprijs beperkt tot 18,5 % + doorschuiving van 7 % + franchise van 3 % voor X (2)	X	
1995/1996			verlaging streefprijs beperkt tot 20 % + doorschuiving van 7 % + franchise van 3 % voor (2)	X	

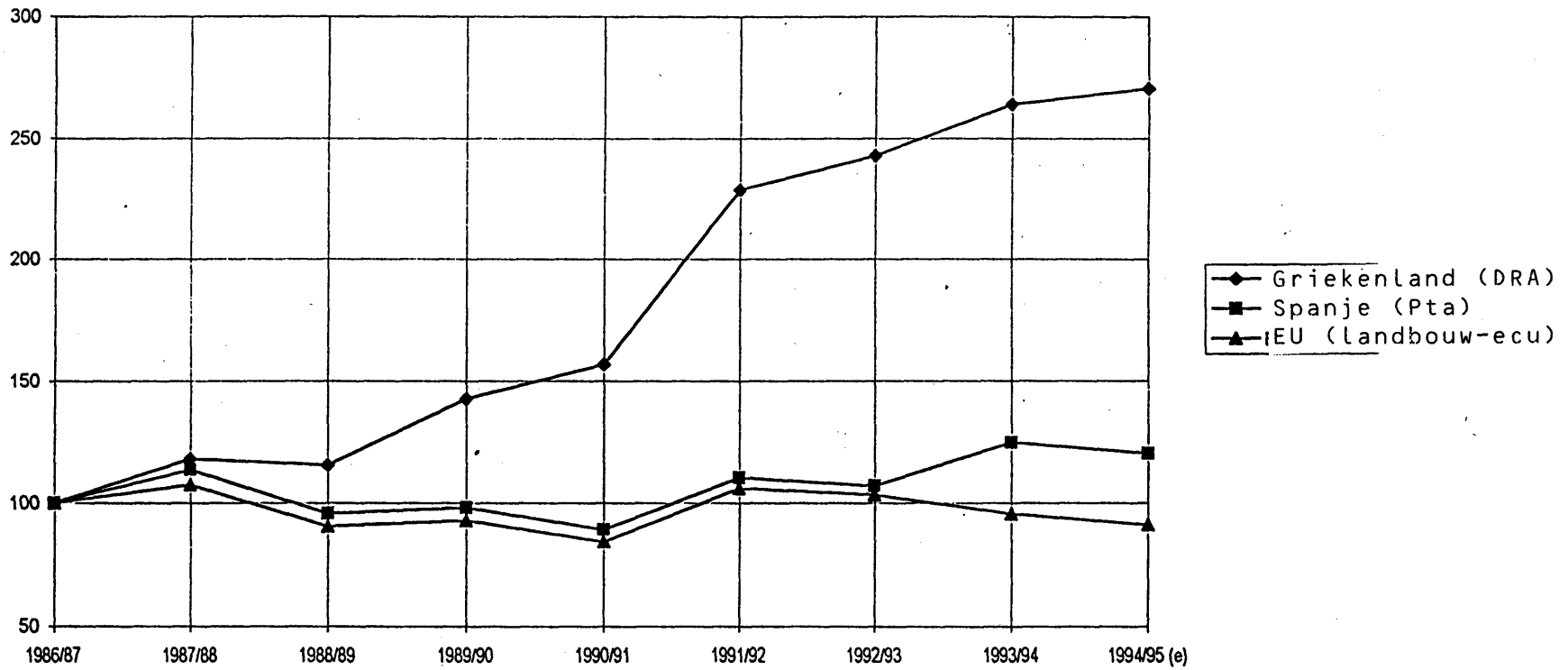
N I E T - G E Ë G R E N E E R D E K A T O E N

Prijsontwikkeling 1986 - 1994

Van september 1986 tot en met juni 1994

INDEXCIJFER VAN DE PRODUCENTENPRIJZEN-LOPENDE PRIJZEN (1986/87 = 100)

het feit dat snelle informatie over de betrokken elementen ter onderbouwing van een eventuele reactie van de Commissie ontbreekt (de diensten van de Commissie volgen overigens dagelijks het verloop van de wereldmarktprijzen).

De inachtneming van de minimumprijs wordt beoordeeld voor het geheel van de leveranties van de individuele producent aan een bepaald engreneringsbedrijf in het stadium af boerderij. Daarbij vinden aanpassingen plaats niet alleen op basis van het vochtgehalte en het gehalte aan onzuiverheden, maar ook op basis van de kwaliteit van de vezels (lengte en "grade"). Dit betekent dat monsters moeten worden genomen en dat een (communautaire) tabel van toeslagen en kortingen ten opzichte van de standaardkwaliteit moet worden toegepast.

Voor het verkoopseizoen 1994/1995 zijn de institutionele prijzen vóór toepassing van het stabilisatiemechanisme (zie het volgende punt) als volgt :

- streefprijs :101,46 ecu A/100 kg
- minimumprijs : 96,39 ecu A/100 kg.

3.2. De stabilisatieregeling

Sinds de invoering ervan in 1981 valt de steun bij de produktie van katoen onder een stabilisatieregeling via een gegarandeerde maximumhoeveelheid (G.M.H.). Sinds de toetreding van Spanje (verkoopseizoen 1986/1987) zijn de betrokken bepalingen vrijwel elk jaar gewijzigd. In het kader op de navolgende pagina vi wordt een overzicht gegeven van die ontwikkeling van het stabilisatiemechanisme. Momenteel is de regeling als volgt :

- de G.M.H. bedraagt 701 000 ton;
- op de streefprijs wordt een verlaging toegepast die overeenkomt met 50 % van de overschrijding die de geraamde produktie ten opzichte van de G.M.H. te zien geeft;
- de minimumprijs wordt met hetzelfde bedrag verlaagd;
- in het volgende jaar vindt eventueel een correctie plaats op basis van de werkelijke produktie, doch met een franchise van 3 % voor het verschil tussen de werkelijke en de geraamde produktie;
- de verlaging blijft beperkt tot 18,5 % van de streefprijs in het lopende verkoopseizoen en 7 % in het volgende jaar.

De regeling vertoont overeenkomsten met die welke van 1988/1989 tot en met 1991/1992 voor oliehoudende zaden gold, maar verschilt er in dit opzicht fundamenteel van dat de verlaging van de steun beperkt blijft tot een bepaald percentage, dat tegenwoordig systematisch wordt

bereikt. Als gevolg van deze laatste maatregel is de produktie niet afgenomen (cf. het vorenstaande punt 1.3) en zijn de begrotingsuitgaven verder gestegen (cf. het navolgende punt 3.5).

Opgemerkt wordt dat de in 1986/1987 op **752.000 ton** vastgestelde G.M.H. de som was van twee nationale referentiehoeveelheden :

- **567.000 ton** voor Griekenland : de vroegere omvang van de G.M.H.;
- **185 000 ton** voor Spanje : de in de Toetredingsakte als een soort van "produktierecht" voor Spanje vermelde hoeveelheid.

In verband met een gewijzigde standaardkwaliteit is met ingang van 1992/1993 een aangepaste G.M.H. vastgesteld op **701.000 ton.**

In de grafiek op de navolgende pagina vii is het verloop sinds 1986/1987 weergegeven van de werkelijke institutionele prijzen, d.w.z. van de via het stabilisatiemechanisme verlaagde prijzen, alsmede van de berekende wereldmarktprijs. Het aandeel van respectievelijk de wereldmarktprijs en de steun in de beloning die de producent ontvangt, wordt in deze grafiek aanschouwelijk voorgesteld : momenteel is de verhouding zo dat ongeveer 1/3 te danken is aan de wereldmarktprijs (± 250 ecu A/ton) et 2/3 aan de steun (± 500 ecu A/ton).

Om de invloed van de monetaire en agromonetaire factoren te illustreren is vervolgens (pagina viii) de ontwikkeling in nationale valuta's van de werkelijke minimumprijs in lopende waarde weergegeven. Geconstateerd kan worden dat het stabilisatiemechanisme niet heeft verhinderd dat de lopende minimumprijs in Griekenland tussen 1986/1987 en 1994/1995 met een factor 2,7 is gestegen en dat dezelfde prijs in Spanje gelijk is gebleven. Het verschil tussen beide landen is echter kleiner wanneer rekening wordt gehouden met de uiteenlopende inflatietempi.

Bij de bestudering van deze grafieken mag niet worden vergeten dat de monetaire effecten voor alle marktordeningsprodukten dezelfde zijn geweest en dat het dus niet om specifieke effecten voor katoen gaat. Deze effecten zijn ook niet de verklaring voor de relatieve teruggang van de katoenteelt in Spanje vergeleken met Griekenland. De verklaring voor de ontwikkeling van de produktie moet immers worden gezocht in de relatieve steunniveaus voor de onderscheiden gewassen in elk land.

Het huidige steunniveau komt neer op ongeveer **1.400 ecu A/ha.**

3.3. Steunverlening aan kleine katoenproducenten

Met ingang van het verkoopseizoen 1989/1990 is een specifieke steunregeling voor kleine katoenproducenten ingesteld bij wijze van gedeeltelijke compensatie van de effecten van het stabilisatiemechanisme voor deze categorie van producenten. Het feit dat er een steunregeling voor de kleine olijfolieproducenten was ingesteld, speelde daarbij een rol. Het uitgangspunt was dat de kleine producenten niet konden profiteren van de lagere kosten die het gevolg waren van de mechanisatie.

De katoenproducenten die in een bepaald verkoopseizoen voor de steun aan "kleine producenten" in aanmerking komen, zijn de producenten met een katoenareaal dat niet groter is dan 2,5 ha. Het basisbedrag van deze aanvullende steun is vastgesteld op 250 ecu/ha. Om de beschikbare begrotingsmiddelen niet te overschrijden wordt dit bedrag echter verlaagd wanneer de voor de steun aangemelde oppervlakte groter is dan 73 000 ha. Deze maximumoppervlakte waarvoor het volledige steunbedrag wordt gegarandeerd, is vastgesteld op basis van de arealen van de kleine producenten in het verleden.

Het bestaan van deze steunregeling heeft in de loop der jaren geleid tot een enorme toeneming van het aantal kleine producenten door de verdeling van arealen over verschillende aanvragen, vooral in Griekenland, en dus tot een stijging van het aandeel van de betrokken oppervlakte in het totale areaal, dat is opgelopen van 21 % in 1989/1990 tot 50 % in 1993/94. In het laatstgenoemde verkoopseizoen, het meest recente waarin de regeling is toegepast, was de situatie als volgt :

Uitvoering van de regeling voor kleine producenten in 1993/1994

	Aantal producenten	Betrokken oppervlakte	% van katoen-areaal
Griekenland	99 000	187 000	53,2
Spanje	3 800	5 200	16,5
E.U.	102 800	192 200	50,1

Door dit oneigenlijke gebruik van de regeling is het feitelijke steunniveau in 1993/1994 gedaald tot 94 ecu A/ha, wat slechts ongeveer 4 % uitmaakt van de ontvangsten van de betrokken producenten.

Dat de kleine producenten niet zijn gemechaniseerd is nu geen argument meer omdat de oogstmachines via de producentengroeperingen gezamenlijk worden gebruikt.

3.4. De controleproblemen

De sleutelelementen in het beheer van de regeling voor katoen zijn :

- de areaalaangifte door de producenten;
- het contract tussen de producent en het egreneringsbedrijf, waarin een verbintenis om de minimumprijs in acht te nemen is opgenomen;
- het onder controle plaatsen van de niet-geëgreneerde katoen in het egreneringsbedrijf, waarbij de kwaliteit wordt bepaald;
- de voorraadboekhouding betreffende de produkten die het egreneringsbedrijf binnenkomen en verlaten.

In theorie garandeert dit beheerssysteem een afdoende controle. Het biedt met name de mogelijkheid na te gaan waar elke partij niet-geëgreneerde katoen is geproduceerd en de hoeveelheden aan de arealen te relateren ten behoeve van een aannemelijkheidscontrole.

De Commissie is van mening dat dit systeem in Spanje over het geheel genomen op bevredigende wijze functioneert. Voor Griekenland geldt dit echter niet : de gang van zaken in dat land heeft vooral de aandacht getrokken vanaf het verkoopseizoen 1991/1992, toen de voor de steun in aanmerking komende hoeveelheden al te hoog waren in vergelijking met de eerste ramingen. De kritiek van de Commissie op het beheer van de regeling in Griekenland betreft in hoofdzaak de volgende punten :

- op de individuele arealen wordt vrijwel geen controle uitgeoefend;
- ha-opbrengsten die niet aannemelijk zijn, geven geen aanleiding tot een controle;
- er bestaan tussenpersonen tussen producenten en egreneringsbedrijven en vervalste teeltaangiften komen vaak voor;
- de procedures voor het onder controle plaatsen vertonen leemten waardoor manipulaties mogelijk zijn met de hoeveelheden waarvoor steun wordt aangevraagd;
- het systeem wordt beheerd door een instantie met een onduidelijke status, de "Cotton Board", die overigens 1 % van de steun inhoudt;
- door de Griekse autoriteiten wordt geen medewerking verleend.

De situatie werd zo verontrustend geacht dat de Commissie het voornemen te kennen heeft gegeven haar goedkeuring aan de Griekse rekeningen voor katoen over 1991 te onthouden voor 25 % van de uitgaven en voor 100 % bij verder uitblijven van medewerking.

Wat de inachtneming van de minimumprijs betreft, vallen geen klachten van de producenten te melden.

3.5. De begrotingsuitgaven

De begrotingsuitgaven voor katoen bestaan uit de produktiesteun (per ton) en de specifieke steun aan kleine producenten (per hectare). De eerstgenoemde steun, die onder hoofdstuk 1-14 (vezelgewassen) valt, is verreweg de belangrijkste : gemiddeld 687 miljoen ecu B per jaar in de periode 1991-1993. De

tweede steunmaatregel, die wordt gefinancierd uit hoofdstuk 1-38 (plattelandsontwikkeling), kost elk jaar slechts 21 miljoen ecu B dank zij het mechanisme van een gegarandeerde maximumoppervlakte, dat ervoor zorgt dat elke stijging van het betrokken areaal in budgettair opzicht volledig wordt geneutraliseerd door een verlaging van het steunbedrag.

De navolgende tabel geeft een overzicht van de ontwikkeling van de uitgaven voor de produktiesteun sinds 1986.

Ontwikkeling van de uitgaven voor de produktiesteun

(x 1 mln ecu B)

1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994 (begroting)
532	479	472	571	540	488	742	831	760

(Bron : DG VI)

De gegarandeerde maximumhoeveelheid heeft de uitgaven dus niet stabiel kunnen houden, wat hieraan is toe te schrijven dat een grens is gesteld aan de verlaging van de institutionele prijzen en van de steun.

Zoals bij de bespreking van de produktieprognoses op middellange termijn in punt 1.3.4 is opgemerkt, zouden de begrotingsuitgaven stijgen tot bijna 1 miljard ecu in het jaar 2000 als de steunregeling ongewijzigd wordt gehandhaafd.

4. CONCLUSIE/VOORSTELLEN

Uit de vorenstaande analyse blijkt dat de bestaande steunregeling met gegarandeerde maximumhoeveelheid niet heeft geleid tot het beoogde resultaat, namelijk beperking van de steunverlening tot de vastgestelde hoeveelheid. Dit doel kon niet worden bereikt door de grens die aan de verlaging van de steun is gesteld. Toch wordt de regeling als onbillijk ervaren omdat uitbreiding van de produktie in één Lid-Staat heeft geleid tot verlaging van de steun in beide betrokken Lid-Staten. Het is dan ook niet verbazend dat de Commissie heeft verklaard voornemens te zijn zich met het oog op een billijk beheer op de specifieke problemen in de sector katoen te bezinnen, van welke verklaring de Raad in december 1993 nota heeft genomen.

Mogelijke oplossingen

Inpassing van katoen in de compensatieregeling voor akkerbouwers naast granen, eiwithoudende gewassen en oliehoudende zaden is een oplossing die door de Commissie is onderzocht. De Commissie vindt dit echter geen goede oplossing. Berekend per hectare, ligt de steun voor katoen veel hoger dan die voor andere akkerbouwgewassen, namelijk circa 1.700 ecu/ha vergeleken met 540 ecu/ha (*) voor geïrrigeerde maïs. Het basisareaal als zodanig zou dus in budgettair opzicht

(*) In "oude" groene ecu is dit recpectievelijk 1.400 en 450 ecu/ha.

geen afdoende bescherming bieden en er zou een apart gagarandeerd maximumareaal voor katoen moeten worden gehanteerd. Het hoge aandeel van de arbeids- en andere kosten in de totale waarde van katoen zou het bovendien voor de producenten erg verleidelijk maken om de steun per hectare aan te vragen voor een teelt waarin weinig of minimaal wordt geïnvesteerd, m.a.w. om steun te "telen" in plaats van katoen.

De Commissie is daarom tot de conclusie gekomen dat de basisstructuur van de steunregeling dient te worden gehandhaafd, doch met een aantal aanpassingen die in het navolgende worden uiteengezet.

VOORSTELLEN

Steunniveau

De omvang van de steunverlening in 1992, het jaar dat het uitgangspunt was voor de hervorming in andere sectoren, dient als grondslag voor de toekomstige steunverlening in de sector katoen te worden beschouwd.

Regeling voor kleine producenten

Aangezien kleine producenten door samenwerking van de mechanisatie kunnen profiteren en de betrokken regeling duidelijk een verstorend effect heeft gehad op de produktiestructuur in Griekenland, dient deze regeling te worden afgeschaft onder toevoeging van de begrotingskosten ervan aan de overige steunuitgaven voor de sector. In 1992 werd aan grote en kleine katoenproducenten steun toegekend ten bedrage van in totaal 762,9 miljoen ecu.

Herziening van de GMH en verdeling ervan onder de betrokken Lid-Staten

De GMH dient onder de twee katoenproducerende Lid-Staten te worden verdeeld volgens hun gemiddelde produktie in de laatste periode van drie opeenvolgende jaren met als normaal aan te merken weersomstandigheden, dit zijn de jaren 1990/1991 tot en met 1992/1993. In deze periode werd in de Gemeenschap gemiddeld 947.000 ton geproduceerd, waarvan 698.000 ton in Griekenland en 249.000 ton in Spanje.

Herziening van de streefprijs

Om ervoor te zorgen dat de herziene GMH verenigbaar is met de omvang van de steunverlening in 1992 dient de streefprijs voortaan te worden vastgesteld op 110,73 ecu/100 kg. Voor de berekening van deze streefprijs is de normale wereldmarktprijs geschat op 30 ecu/100 kg (het midden van de marge waarbinnen deze

prijs schommelt, namelijk 18-42 ecu/100 kg, en het gemiddelde over de *jaren 1986/1987 - 1991/1992) (*). Bij een normale situatie op de wereldmarkt en een produktieniveau dat overeenkomt met het gemiddelde van de laatste tijd zullen de uitgaven dus gelijk zijn aan het maximumbedrag dat in de begroting beschikbaar is(**).*

Billijk beheer

De kortingen op de steun bij overschrijding van de verhoogde G.M.H. zouden deels op communautair niveau en deels op nationaal niveau worden toegepast. Zo zou de eerste 10 % van een overschrijding (die leidt tot een korting met 5 %) voor de producenten in beide betrokken Lid-Staten in gelijke mate kunnen worden toegepast. Boven die 10 % zou elke verdere korting worden verdeeld in verhouding tot de mate waarin de produktie in beide Lid-Staten of in één ervan meer dan 10 % boven de desbetreffende nationale gegarandeerde hoeveelheid lag. Als de GMH op de nieuwe referentieperiode wordt gebaseerd en als eventuele kortingen op billijke wijze worden verdeeld zodat elke Lid-Staat zijn producenten kan stimuleren om de nationale gegarandeerde hoeveelheid in acht te nemen en zo een sterke verlaging van de steun te voorkomen, is het stellen van een grens aan eventuele verlagingen van de steun niet langer noodzakelijk, waarbij nog komt dat een dergelijke grens niet te verenigen is met het doel van de herziening van de regeling. Ook het doorschuiven van een deel van de korting op de steun naar het volgende verkoopseizoen zal dan niet langer een passende maatregel zijn. Een verlaging van de steun zal de producenten dus op billijke wijze treffen in het jaar waarin de overschrijding heeft plaatsgevonden.

Verscherping van de controle

Hoewel om de hierboven uiteengezette redenen een regeling met steun per hectare niet geschikt is voor katoen, is het met het oog op de controle toch wenselijk te voorzien in een koppeling tussen het aantal met katoen beteelde hectaren en de hoeveelheid niet-geëgreneerde katoen die aan de egreneringsbedrijven wordt geleverd.Deze koppeling, die op passende opbrengstcoëfficiënten moet worden gebaseerd, zal de bestaande controles op de door de engreneringsbedrijven geproduceerde hoeveelheid geëgreneerde katoen versterken. Door die aanvullende controle zal de Gemeenschap niet het risico lopen dat uit haar begroting steun wordt verleend voor katoen die in feite niet door communautaire producenten is geproduceerd, en zal ook worden voorkomen dat echte producenten worden gestraft als gevolg van een door fraude veroorzaakte overschrijding van de GMH.

(*) In "oude" groene ecu is dit respectievelijk 91,7 ecu, 25 ecu en 15-35 ecu.

(**) (110,73 ecu - 30,2 ecu) x 10 x 947.000

Bepaling van de wereldmarktprijs

De wereldmarktprijs voor niet-geëgreneerde katoen wordt nu vastgesteld op basis van de waarde van geëgreneerde katoen en katoenzaad onder aftrek van de egreneringskosten. Dit systeem vertoont echter ernstige tekortkomingen. De egreneringskosten kunnen niet nauwkeurig worden bepaald en er zijn geen betrouwbare noteringen voor de vaststelling van de waarde van katoenzaad. Daarom wordt voorgesteld de prijs van niet-geëgreneerde katoen in de toekomst te bepalen op basis van noteringen voor geëgreneerde katoen die worden aangepast aan de hand van een coëfficiënt. Deze coëfficiënt zou worden gebaseerd op de relatie die in het verleden bestond tussen de prijs voor geëgreneerde katoen en de door de Commissie berekende prijs voor niet-geëgreneerde katoen.

Verkoopseizoen en betaling van de steun

Om de geraamde produktie nauwkeuriger te kunnen vaststellen wordt voorgesteld het begin van het verkoopseizoen te verschuiven van 1 september naar 1 oktober, d.w.z. naar een datum die beter correspondeert met het tijdstip waarop de egreneringsperiode begint. Het definitieve steunbedrag zal uiteraard voor een deel afhangen van het antwoord op de vraag of en in hoeverre de GMH is overschreden, welke vraag pas tegen het einde van het verkoopseizoen kan worden beantwoord. De egreneringsbedrijven zullen echter een voorschot van ten hoogste X % kunnen krijgen. Elk jaar zal de Commissie, na raadpleging van het Comité van beheer, de hoogte van het voorschot binnen dat maximum bepalen op grond van voorlopige gegevens over de omvang van de produktie en een veiligheidsmarge. De Commissie stelt voor deze veiligheidsmarge vast te stellen op Y %, een cijfer dat is gebaseerd op de ervaring met het verschil tussen de geraamde en de werkelijke produktie.

Conclusie

De Commissie is van mening dat deze regeling de producenten meer zekerheid zal bieden en hun een betere basis voor hun planning zal verschaffen. Als het voorgestelde steunniveau tot een redelijk inkomen blijkt te leiden in vergelijking met dat uit concurrerende gewassen, zal de regeling ervoor zorgen dat de produktie binnen de nieuwe GMH en NGH's blijft. Wordt de teelt uitgebreid totdat een evenwicht is bereikt, dan zal dat het resultaat zijn van een beheer van de katoensector dat billijk is in vergelijking met het voor andere gewassen gevoerde beheer. Tegelijk mag de verdeling van de GMH over de katoenproducerende Lid-Staten worden beschouwd als een billijke behandeling van de producenten in de twee communautaire produktiegebieden.

BIJLAGE

I. Gegarandeerde nationale hoeveelheid (GNH)

Griekenland: 698 000 (1)

Spanje : 249 000 (2)

	GRIEKENLAND (1)			
	1990/91	1991/92	1992/93	Gemiddeld
Hoeveelheden die voor de steun voor de vroegere standaardkwaliteit in aanmerking kwamen (14-3)	709 871	719 449	--	
Hoeveelheden die voor de steun voor de huidige standaardkwaliteit in aanmerking komen (10-3)(*)	662 008	670 940	760 685	697 878

	SPANJE (2)			
	1990/91	1991/92	1992/93	Gemiddeld
Hoeveelheden die voor de steun voor de vroegere standaardkwaliteit in aanmerking kwamen (14-3)	281 838	259 575	--	
Hoeveelheden die voor de steun voor de huidige standaardkwaliteit in aanmerking komen (10-3)(*)	262 835	260 725	223 932	249 164

(*) De standaardkwaliteit van niet-geëgreneerde katoen is in het verkoopseizoen 1992/93 aangepast: de voorheen voor steun in aanmerking komende hoeveelheden (voor de verkoopseizoenen vóór de bovengenoemde wijziging van de standaardkwaliteit) worden in hoeveelheden van de huidige standaardkwaliteit omgerekend door vermenigvuldiging met de coëfficiënt 0,93225748.

II. Berekening van de streefprijs

- hypothese wereldmarktprijs voor niet-geëgreneerde katoen:
  25 landbouw-ecu/100 kg (gemiddelde 1986/87 - 1991/92)

- Totale uitgaven (zonder wijziging systeem)* x 10^6 =
  GMH

  $\frac{762{,}9 \times 10^6 \text{ begrotings-ecu}}{947\,000 \text{ ton}}$

  = 66,7 ecu-L/100 kg **

- Streefprijs voor niet-geëgreneerde katoen =
  66,7 ecu-L/100 kg + 25 ecu-L/100 kg

  = 91,7 ecu-L/100 kg, d.i. 110,73 ecu/100 kg ***

---

*: voor het verkoopseizoen 1992/93 en onderverdeeld als volgt:

- algemene regeling: 742 miljoen ecu-B
- regeling kleine producenten: 20,9 miljoen ecu-B

**: omrekening van begrotings-ecu in landbouw-ecu door de bedragen te delen door 1,207

***: met ingang van 1 februari 1995 moeten alle in landbouw-ecu uitgedrukte prijzen en bedragen in financiële ecu omgerekend worden door vermenigvuldiging met 1,207509

[redacted]

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) Nr. VAN DE RAAD

95/ 0061(CNS)

van

tot vijfde aanpassing van de steunregeling voor katoen die bij het aan de Akte van Toetreding van Griekenland gehechte Protocol nr. 4 is ingesteld

---

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op de Akte van Toetreding van Griekenland, inzonderheid op punt 11 van het daaraan gehechte Protocol nr. 4 betreffende katoen, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2052/92[1],

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2052/92 van de Raad van 30 juni 1992 tot tweede aanpassing van de steunregeling voor katoen die bij het aan de Akte van Toetreding van Griekenland gehechte Protocol nr. 4 is ingesteld, inzonderheid op artikel 5,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

---

[1] PB nr. L 215 van 30.7.1992, blz. 10

34

Overwegende dat uit het onderzoek van de toepassing van de regeling voor katoen die is ingesteld bij het in artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 2052/92 bedoelde Protocol nr. 4 is gebleken dat deze regeling aanpassing behoeft;

Overwegende dat de studie over de invloed van de katoenteelt in de gebieden waar die teelt wordt beoefend, aantoont dat het opportuun is de produktie te verhogen in de gebieden van de Gemeenschap die daarvoor het meest geschikt zijn, eveneens gezien de behoeften aan katoenvezels in de Gemeenschap; dat derhalve de gegarandeerde maximumhoeveelheid moet worden verhoogd;

Overwegende daarentegen dat om te voorkomen dat de betrokken teelt wordt uitgebreid in daarvoor minder geschikte gebieden en dat de uitgaven stijgen, de streefprijs evenredig met de verhoging van de gegarandeerde maximumhoeveelheid moet worden verlaagd en de beperking op de verlaging van de steun bij overschrijding van de gegarandeerde maximumhoeveelheid moet worden afgeschaft; dat bij de vaststelling van de streefprijs rekening moet worden gehouden met de aanpassing van de prijzen in ecu waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. 150/95 van de Raad van 23 januari 1995 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3813/92 betreffende de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast[2];

Overwegende dat om begrotingstechnische redenen en terwille van een billijke, gelijke behandeling van de marktdeelnemers het doorschuiven van de verlaging van de steun moet worden afgeschaft;

---

[2] PB nr. L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.

Overwegende dat de uiteenlopende ontwikkeling van de produktie in de Lid-Staten, bepaalde onbillijke gevolgen heeft gehad voor de toepassing van de stabilisatiemaatregelen; dat om een billijker systeem in te stellen, moet worden bepaald dat bij overschrijding van de gegarandeerde maximumhoeveelheid met ten hoogste 10 %, de verlaging van de steun in alle Lid-Staten van produktie uniform wordt toegepast en bij overschrijding van de gegarandeerde maximumhoeveelheid met meer dan 10 %, voor de daarvoor verantwoordelijke Lid-Staten een aanvullende verlaging wordt vastgesteld; dat de Lid-Staten die potentiële katoenproducenten zijn evenwel de mogelijkheid moet worden geboden om met die teelt te starten, door een produktiepeil vast te stellen waarbij de stabilisatiemaatregelen niet van toepassing zijn;

Overwegende dat om de marktdeelnemers in staat te stellen produktie- en verwerkingsprogramma's voor een langere termijn vast te stellen, de streefprijs en de minimumprijs die aan de teler moet worden betaald om te garanderen dat hij de steun ontvangt, niet meer jaarlijks mogen worden vastgesteld;

Overwegende dat in de praktijk zou kunnen blijken dat de bij bovengenoemd Protocol vastgestelde regeling op nog andere punten aanpassing behoeft; dat derhalve in een procedure moet worden voorzien die de Raad de mogelijkheid biedt deze regeling aan te passen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bij deze verordening worden aanpassingen vastgesteld in de produktiesteunregeling voor katoen die is opgenomen in de punten 3, 8, 9 en 11 van Protocol nr. 4 bij de Akte van Toetreding van Griekenland en aangepast bij Verordening (EEG) nr. 1964/87 van de Raad[3], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2760/94[4].

Artikel 2

Artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1964/87 wordt vervangen door:

"Artikel 2

1. Er wordt een gegarandeerde maximumhoeveelheid (GMH) ingesteld waarvoor de in punt 3 van Protocol nr. 4 betreffende katoen bedoelde steun wordt toegekend.

   Deze hoeveelheid wordt voor ieder verkoopseizoen vastgesteld op 947 000 ton niet-geëgreneerde katoen.

2. De GMH wordt als volgt over de Lid-Staten verdeeld (gegarandeerde nationale hoeveelheid - GNH):

   Spanje: 249 000 ton.

   Griekenland: 698 000 ton

3. Onverminderd het bepaalde in lid 4 wordt, indien in een verkoopseizoen de produktie de GMH overschrijdt, de streefprijs voor dat verkoopseizoen als volgt aangepast:

---

[3] PB nr. L 184 van 3. 7.1987, blz. 14.

[4] PB nr. L 294 van 15.11.1994, blz. 1.

37

- ingeval van overschrijding van de GMH met ten hoogste 10 %, wordt de streefprijs verlaagd met een percentage dat gelijk is aan de helft van de procentuele overschrijding;

- ingeval van overschrijding van de GMH met meer dan 10 %, wordt een aanvullende verlaging van de streefprijs toegepast in iedere Lid-Staat waar de produktie de GNH, verhoogd met 10 %, overschrijdt. De aanvullende verlaging wordt berekend enerzijds door rekening te houden met de overschrijding van de GMH en anderzijds in verhouding tot het verschil tussen de werkelijke produktie van elke Lid-Staat en zijn GNH.

De toe te passen verlagingen worden volgens de in artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 1308/70 van de Raad[5], laatstelijk gewijzigd bij Besluit 95/1/EG, Euratom, EGKS[6], bedoelde procedure vastgesteld.

4. Lid 3 is niet van toepassing op Lid-Staten waarvan de werkelijke produktie van niet-geëgreneerde katoen in het verkoopseizoen ten hoogste 1 500 ton bedraagt."

Artikel 3

Punt 8 van Protocol nr. 4 wordt vervangen door:

"8. De streefprijs wordt vastgesteld op 110,73 ECU/100 kg niet-geëgreneerde katoen.

---

5 PB nr. L 146 van 4. 7.1970, blz. 1.
6 PB nr. L 1 van 1. 1.1995, blz. 1.

38

Deze prijs heeft betrekking op katoen:

- van gezonde handelskwaliteit,
- met een vochtgehalte van 10 % en een gehalte aan onzuiverheden van 3 %,
- die de kenmerken bezit die nodig zijn om, na egrenering, 32 % vezels van klasse nr. 5 (white middling) en met een lengte van 28 mm (1-3/3211) te verkrijgen."

Artikel 4

Het volgende punt wordt ingevoegd in Protocol nr. 4:

"8 bis. De produktiesteun wordt slechts toegekend aan bedrijven die de niet-geëgreneerde katoen aankopen tegen een prijs die ten minste gelijk is aan een bepaalde minimumprijs. De minimumprijs wordt vastgesteld op 105,19 ecu/100 kg niet-geëgreneerde katoen voor de voor de streefprijs aangehouden kwaliteit en af landbouwbedrijf."

Artikel 5

In punt 9, tweede alinea, van Protocol nr. 4 wordt littera a) geschrapt.

Artikel 6

Punt 11 van Protocol nr. 4 wordt vervangen door:

"11. Uiterlijk vóór het begin van het verkoopseizoen 1999/2000 dient de Commissie bij de Raad een verslag in over de werking van de steunregeling voor katoen.

Indien dat volgens het verslag noodzakelijk is, neemt de Raad, op voorstel van de Commissie en na raadpleging van het Europees Parlement met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, in het licht van de ervaring met de toepassing van enerzijds de betrokken regeling, en anderzijds de steunregeling voor akkerbouwprodukten, een besluit over eventuele aanpassingen van de regeling."

Artikel 7

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Zij is van toepassing met ingang van het verkoopseizoen 1995/96.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Voor de Raad

40

[redacted]

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) NR. VAN DE RAAD

van

tot vaststelling van de algemene voorschriften van de steunregeling voor katoen en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 2169/81

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op de Akte van Toetreding van Griekenland, inzonderheid op punt 9 van Protocol nr. 4 betreffende katoen, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. /95[1],

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat Protocol nr. 4 gehecht aan de Akte van Toetreding van Griekenland en Verordening (EEG) nr. 1964/87 van de Raad[2] zijn gewijzigd bij Verordening (EG) nr. /95, dat Verordening (EEG) nr. 2169/81 van de Raad[3]; laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1554/93[4], bijgevolg moet worden gewijzigd; dat het gezien de omvang van de in Verordening (EEG) nr. 2169/81 aan te brengen aanpassingen en de vele wijzigingen die er reeds in zijn aangebracht, raadzaam is deze verordening met het oog op duidelijkheid en doorzichtigheid te herwerken; dat Verordening (EEG) nr. 2169/81 bijgevolg dient te worden ingetrokken;

Overwegende dat krachtens punt 9 van het protocol met name de procedurevoorschriften voor de toepassing en de regels van goed beheer, de algemene voorschriften van de produktiesteunregeling, de criteria voor de bepaling van de wereldmarktprijs en de regels inzake de financiering van de betrokken maatregelen moeten worden vastgesteld;

---

1 Zie blz. van dit Publikatieblad.
2 PB nr. L 184 van 3. 7.1987, blz. 14.
3 PB nr. L 211 van 31. 7.1981, blz. 2.
4 PB nr. L 154 van 25. 6.1993, blz. 23.

Overwegende dat, om de toepassing van de produktiesteunregeling te vergemakkelijken en met het oog op een goed beheer ervan, een procedure moet worden vastgesteld waarbij in het kader van een comité van beheer een nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie tot stand wordt gebracht; dat het wenselijk is daarvoor het Comité van beheer voor vlas en hennep in te schakelen dat is ingesteld bij Verordening (EEG) nr . 1308/70 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector vlas en hennep[5], laatstelijk gewijzigd bij

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1964/87, op de steun een nader te bepalen coëfficiënt wordt toegepast indien de communautaire produktie een vooraf vastgestelde hoeveelheid overschrijdt; dat het steunbedrag bijgevolg pas bekend kan zijn wanneer is geconstateerd welke hoeveelheid is geproduceerd; dat het, om voor de belanghebbenden het nadeel van late uitbetaling van de steun te ondervangen, wenselijk is de steun gedeeltelijk als voorschot uit te keren;

Overwegende dat de steun overeenkomstig punt 3, derde alinea, van het protocol wordt vastgesteld op grond van het verschil tussen een streefprijs voor niet-geëgreneerde katoen en de wereldmarktprijs; dat wegens het ontbreken van internationaal handelsverkeer en derhalve van aanbiedingen en noteringen voor niet-geëgreneerde katoen, bepalingen moeten worden vastgesteld om de wereldmarktprijs voor dit produkt te bepalen; dat voor de bepaling van deze prijs kan worden uitgaan van de historische verhouding tussen de in aanmerking genomen prijs voor geëgreneerde katoen en de berekende prijs voor niet-geëgreneerde katoen;

Overwegende dat bij het bepalen van de prijs van geëgreneerde katoen de aanbiedingen op de wereldmarkt en de noteringen op de voor de internationale handel belangrijke beurzen in aanmerking dienen te worden genomen; dat de wereldmarktprijs moet worden bepaald op basis van de laagste voor de reële markttendens representatief geachte aanbiedingen en noteringen op die markt;

---

5 PB nr. L 146 van 4. 7.1970, blz. 1.

42

Overwegende dat met het oog op de goede werking van de steunregeling de wereldmarktprijs moet worden geconstateerd voor een plaats van grensoverschrijding van de Gemeenschap; dat bij het bepalen van deze plaats rekening dient te worden gehouden met de representativiteit ervan voor produkten van de betrokken oorsprong; dat het derhalve dienstig is de havens van Noord-Europa te kiezen wanneer het katoen van zeer uiteenlopende oorsprong betreft, en de haven van Piraeus voor katoen uit een beperkt aantal plaatsen van oorsprong of voor aanbiedingen en noteringen op een beurs buiten Europa; dat in deze laatste gevallen de in aanmerking genomen aanbiedingen en noteringen dienen te worden aangepast indien zij op een andere plaats van grensoverschrijding dan de haven van Piraeus betrekking hebben;

Overwegende dat de in aanmerking genomen aanbiedingen en noteringen ook dienen te worden aangepast ter compensatie van eventuele verschillen in aanbiedingsvorm en kwaliteit ten opzichte van de criteria die worden gehanteerd voor het vaststellen van de streefprijs;

Overwegende dat dient te worden bepaald dat de producerende Lid-Staten de nodige controlemaatregelen moeten treffen om de goede werking van de steunregeling te waarborgen;

Overwegende dat, opdat voor de communautaire uitgaven in verband met de uitvoering van de beoogde maatregel passende financiële en monetaire voorschriften en adequate procedures worden toegepast, ter zake, gezien het specifieke landbouwkarakter van katoen, Verordening (EEG) nr . 729/70 van de Raad van 21 april 1970 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid[6], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr . 2048/88[7], en de verordeningen betreffende de waarde van de rekeneenheid en de in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid toe te passen wisselkoersen, van overeenkomstige toepassing dienen te worden verklaard;

---

6 PB nr. L 94 van 28. 4.1970, blz. 13.

7 PB nr. L 185 van 15. 7.1988, blz. 1.

43

Overwegende dat de bij deze verordening vastgestelde aanpassingen van de regeling onder optimale omstandigheden moeten worden toegepast; dat het daarom nodig kan blijken overgangsmaatregelen vast te stellen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

In deze verordening wordt verstaan onder :

a) niet-geëgreneerde katoen: de rijpe en geoogste vruchten van de katoenplant (Gossypium) die stukjes vruchthulsel, blaadjes en zand bevatten;

b) geëgreneerde katoen: katoenvezels (andere dan linters en afval) die zijn ontpit en grotendeels ontdaan van stukjes vruchthulsel, blaadjes en zand, maar niet zijn gekaard of gekamd.

Artikel 2

De streefprijs voor niet-geëgreneerde katoen van een bepaalde kwaliteit is van toepassing gedurende het gehele verkoopseizoen; dit loopt van 1 oktober tot en met 30 september.

Artikel 3

1. De wereldmarktprijs voor niet-geëgreneerde katoen wordt bepaald rekening houdend met de historische verhouding tussen de in aanmerking genomen wereldmarktprijs voor geëgreneerde katoen en de berekende prijs voor niet-geëgreneerde katoen. De wereldmarktprijs voor niet-geëgreneerde katoen wordt op gezette tijden bepaald op basis van de geconstateerde wereldmarktprijs voor geëgreneerde katoen.

2. Als de wereldmarktprijs voor niet-geëgreneerde katoen niet overeenkomstig lid 1 kan worden bepaald, wordt deze prijs bepaald op basis van de laatst vastgestelde prijs.

44

Artikel 4

1. Voor het bepalen van de wereldmarktprijs voor geëgreneerde katoen voor een produkt van kwaliteit nr. 5 (white middling) met een vezellengte van 28 millimeter (1-3/32") wordt rekening gehouden met de aanbiedingen op de wereldmarkt en de noteringen op een of meer voor de internationale handel belangrijke Europese beurzen. De wereldmarktprijs voor geëgreneerde katoen wordt bepaald op grond van de laagste voor de werkelijke markttendens representatief geachte aanbiedingen en noteringen.

2. Om deze prijs te bepalen wordt het gemiddelde berekend van de aanbiedingen en noteringen op een of meer Europese beurzen voor in een haven van Noord-Europa cif-geleverde produkten uit de verschillende, voor de internationale handel als meest representatief beschouwde produktielanden.

Als de wereldmarktprijs evenwel niet overeenkomstig de vorige alinea kan worden bepaald, wordt hij bepaald:

- op basis van een beperkt aantal van de voor een cif-Piraeus geleverd produkt meest representatieve aanbiedingen en noteringen op de beurs van Liverpool of een andere Europese beurs, of

- op basis van de aanbiedingen en noteringen op een niet-Europese beurs, hetzij door het gemiddelde te berekenen van de aanbiedingen en noteringen voor een cif-Piraeus geleverd produkt uit de verschillende voor de internationale handel als meest representatief beschouwde produktielanden, hetzij door een beperkt aantal van de voor een cif-Piraeus geleverd produkt meest representatieve aanbiedingen en noteringen in aanmerking te nemen.

3. Indien de geconstateerde aanbiedingen en noteringen niet beantwoorden aan de in de voorgaande alinea's genoemde voorwaarden, worden de nodige aanpassingen aangebracht.

Artikel 5

1. Wanneer de overeenkomstig artikel 3 bepaalde wereldmarktprijs lager is dan de streefprijs, wordt onverminderd artikel 2, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1964/87 voor niet-geëgreneerde in de Gemeenschap geoogste katoen een steunbedrag toegekend dat gelijk is aan het verschil tussen die twee prijzen.

2. Het uit te keren steunbedrag is het bedrag dat geldt op de dag waarop de steunaanvraag wordt ingediend. Het steunbedrag dat geldt op de dag van de indiening van de steunaanvraag wordt evenwel aangepast op grond van het verschil tussen de op die datum geldende streefprijs en de streefprijs die van toepassing is op de dag waarop de katoen onder controle wordt geplaatst.

   Wanneer de steunaanvraag wordt ingediend vóór de indiening van de aanvraag om de katoen onder controle te plaatsen, is de steunaanvraag slechts ontvankelijk voor zover een toereikende zekerheid wordt gesteld om te waarborgen dat de aanvraag tot het onder controle plaatsen van de katoen binnen de gestelde termijn wordt ingediend.

3. Het recht op steun ontstaat op het tijdstip van de egrenering. De steun kan evenwel vanaf 16 oktober na het begin van het verkoopseizoen worden voorgeschoten zodra de niet-geëgreneerde katoen in het egreneringsbedrijf is binnengebracht, mits een toereikende waarborg wordt gesteld. Het bedrag van het voorschot wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 10, lid 1, rekening houdend met zowel de geraamde produktie van niet-geëgreneerde katoen als het te verwachten steunbedrag. Het voorschot mag niet hoger zijn dan 40 % van de streefprijs. Het eventuele saldo van de steun wordt betaald nadat de werkelijke produktie en de eventuele verlaging van de steun zijn vastgesteld. Het wordt uiterlijk vóór het einde van het verkoopseizoen uitbetaald.

4. De steun wordt uitgekeerd door de producerende Lid-Staat op het grondgebied waarvan de egrenering plaatsvindt.

5. De steun wordt slechts toegekend voor produkten van gezonde handelskwaliteit.

6. De steun wordt toegekend voor de in het egreneringsbedrijf binnengebrachte hoeveelheid niet-geëgreneerde katoen.

Als evenwel de hoeveelheid geëgreneerde katoen kleiner is dan of gelijk aan 33 % van de hoeveelheid niet-geëgreneerde katoen die in het egreneringsbedrijf is binnengebracht, wordt de steun toegekend voor de hoeveelheid geëgreneerde katoen, vermenigvuldigd met 100 en gedeeld door 32.

De hoeveelheid geëgreneerde katoen wordt berekend op basis van het gewicht, dat wordt verlaagd op grond van het eventuele verschil tussen:

- het geconstateerde percentage onzuiverheden en het voor kwaliteit nr. 5 representatieve percentage, en

- het geconstateerde percentage vocht en het voor egrenering in de Gemeenschap representatieve percentage.

De in bovenstaande streepjes bedoelde percentages worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 11, lid 1.

Artikel 6

De in artikel 2, lid 3, tweede streepje, van Verordening (EEG) nr. 1964/87 bedoelde aanvullende verlaging van de streefprijs wordt als volgt vastgesteld:

a) als in Spanje en Griekenland de werkelijke produktie groter is dan de gegarandeerde nationale hoeveelheid (GNH), vermeerderd met 10 %, wordt de overschrijding in die Lid-Staten berekend als percentage van de GNH en wordt de streefprijs verlaagd met de helft van het overschrijdingspercentage;

b) in de andere gevallen wordt de overschrijding van de met 10 % vermeerderde gegarandeerde maximumhoeveelheid (GMH) door de werkelijke produktie berekend als percentage van de GNH van de betrokken Lid-Staat en wordt de streefprijs verlaagd met de helft van het overschrijdingspercentage.

Artikel 7

De steun wordt slechts toegekend aan egreneringsbedrijven die daartoe een aanvraag indienen en die:

1. a) een contract hebben voorgelegd waarin met name is bepaald dat aan de producent een prijs wordt betaald die ten minste gelijk is aan de in punt 8 bis van Protocol nr. 4 bedoelde minimumprijs, en dat een clausule bevat luidens welke:

   - bij toepassing van artikel 2, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1964/87, de overeengekomen prijs wordt verminderd met hetzelfde bedrag als dat waarmee de steun op grond van dat artikel wordt verminderd,

   - de overeengekomen prijs in overleg tussen de conctractanten proportioneel wordt aangepast als de kwaliteit van de geleverde katoen verschilt van de standaardkwaliteit;

   of

   b) als zij voor rekening van een individuele producent of een lid van een producentengroepering egreneren, een verklaring hebben ingediend waarin wordt gepreciseerd onder welke voorwaarden de egrenering plaatsvindt en hoe de steun aan de producenten wordt doorgegeven.

2. met het oog op de controle op het recht op de steun, een voorraadboekhouding voor niet-geëgreneerde en geëgreneerde katoen voeren die beantwoordt aan nader vast te stellen voorschriften.

3. de overige bewijsstukken overleggen die nodig zijn om te controleren of zij recht hebben op de steun.

4. het bewijs leveren dat de katoen die ter uitvoering van het contract is geleverd of waarop de in punt 1, onder b), genoemde verklaring betrekking heeft, voor de in artikel 8 bedoelde aangifte betreffende de oppervlakte in aanmerking is genomen.

Artikel 8

Vóór de aanvang van elk verkoopseizoen wordt volgens de procedure van artikel 11, lid 1, en rekening houdend met de oogstprognoses, de in artikel 5, lid 3, bedoelde geraamde katoenproduktie vastgesteld.

Voor de vaststelling van de oogstprognoses wordt een regeling inzake aangifte van de ingezaaide oppervlakte ingevoerd.

Artikel 9

Vóór eind juni van het lopende verkoopseizoen wordt de werkelijke produktie van dat verkoopseizoen vastgesteld volgens de procedure van artikel 11, lid 1, en met name rekening houdend met de hoeveelheden waarvoor steun is aangevraagd.

Artikel 10

De producerende Lid-Staten voeren een controleregeling in die het met name mogelijk maakt:

- de hoeveelheid niet-geëgreneerde communautaire katoen te bepalen die in elk egreneringsbedrijf is binnengekomen,
- de hoeveelheid niet-geëgreneerde communautaire katoen te bepalen die is geëgreneerd,
- de hoeveelheid geëgreneerde katoen te bepalen die in elk egreneringsbedrijf is verkregen op basis van de in het eerste streepje bedoelde hoeveelheid,
- na te gaan of de minimumprijs in acht is genomen.

Artikel 11

1. De bepalingen ter uitvoering van deze verordening worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 12 van Verordening (EEG) nr . 1308/70.

2. Indien overgangsmaatregelen nodig zijn om de uitvoering van de bij deze verordening vastgestelde wijzigingen in de regeling te vergemakkelijken, worden die vastgesteld volgens de in lid 1 bedoelde procedure. Zij zijn uiterlijk tot het einde van het verkoopseizoen 1995/96 van toepassing.

Artikel 12

1. Verordening (EEG) nr. 2169/81 wordt ingetrokken.

2. Als in de besluiten van de Gemeenschap wordt verwezen naar Verordening (EEG) nr. 2169/81 of naar bepaalde artikelen van die verordening, geldt die verwijzing als verwijzing naar deze verordening of naar de overeenkomstige artikelen van deze verordening.

Artikel 13

Zowel de verordeningen betreffende de waarde van de rekeneenheid en de in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid toe te passen wisselkoersen als Verordening (EEG) nr. 729/70 zijn op overeenkomstige wijze van toepassing ter zake van deze verordening.

Artikel 14

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Zij is van toepassing vanaf het verkoopseizoen 1995/96.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te, Voor de Raad

FINANCIEEL MEMORANDUM

[redacted]

Datum: 26.1.1995

1. BEGROTINGSPOST: KREDIETEN: 723 miljoen ecu
141 Produktiesteun voor katoen; niet geklaard en niet gekamd

2. OMSCHRIJVING:
Voorstellen tot aanpassing van de steunregeling voor katoen

3. JURIDISCHE GRONDSLAG:
Protocol nr. 4, gehecht aan de Akte van Toetreding van Griekenland

4. DOEL:
Een billijk beheer van de katoensector, waarbij rekening wordt gehouden met de uiteenlopende ontwikkeling van de katoenproduktie in Griekenland en Spanje.

5. FINANCIËLE WEERSLAG:	PERIODE 12 MAANDEN (mln ecu)	LOPEND BEGROTINGSJAAR (95) (mln ecu)	VOLGEND BEGROTINGSJAAR (96) (mln ecu)
5.0. KOSTEN - T.L.V. BEGROTING EG (RESTITUTIES/INTERVENTIES) - T.L.V. NATIONALE OVERHEID - T.L.V. ANDERE SECTOREN IN DE LID-STATEN		geen	- 5 miljoen ecu
5.1. ONTVANGSTEN - EIGEN MIDDELEN EG (HEFFINGEN/DOUANERECHTEN) - NATIONALE BEGROTINGEN			

	1997	1998	1999	2000
5.0.1. SPREIDING VAN DE KOSTEN 5.1.1. SPREIDING VAN DE ONTVANGSTEN				

5.2. BEREKENINGSMETHODE:
Zie bijlage.

6.0. FINANCIERING IS MOGELIJK UIT KREDIETEN DIE IN HET BETROKKEN HOOFDSTUK VAN DE LOPENDE BEGROTING ZIJN UITGETROKKEN?

6.1. FINANCIERING IS MOGELIJK DOOR OVERBOEKING VAN EEN HOOFDSTUK NAAR EEN ANDER VAN DE LOPENDE BEGROTING

6.2. AANVULLENDE BEGROTING NODIG? NEEN

6.3. MOETEN OP DE VOLGENDE BEGROTINGEN KREDIETEN WORDEN UITGETROKKEN? JA

OPMERKINGEN:

BIJLAGE

I. Kosten van de oude regeling voor het verkoopseizoen 1995/96 (begroting 1996)

1. Hypotheses
   - Produktie: Spanje 210 000 ton; Griekenland 1 050 000 ton; EUR-15 1 260 000 ton
   - Overschrijding: 1 260 000 t - 701 000 t = 559 000 ton; 559 000 t : 701 000 t = 80 %
   - Wereldmarktprijs: 303 ecu/t (77 cts/lb en pariteit $/ecu 0,82)
   - Streefprijs: 1 225,1 ecu/t
   - Vermindering van de steun: 20 % van de streefprijs, plus 7 % overgedragen van 1994/95; 27 % x 1 225,1 ecu/t = 330,8 ecu/t
   - Toegekende steun: (1 225,1 - 303 - 330,8) ecu/t = 591,3 ecu/t

2. Berekening van de uitgaven exclusief de steun voor de kleine producenten
   1,26 miljoen t x 591,3 ecu/t x 0,993 (DK) = 739 miljoen ecu

3. Kosten van de steun voor de kleine producenten
   73 000 ha x 298 ecu/ha x 0,993 (DK) = 22 miljoen ecu

4. Totale kosten van de oude regeling
   739 miljoen ecu + 22 miljoen ecu = 761 miljoen ecu

II. Kosten van de voor het verkoopseizoen 1995/96 (begroting 1996) voorgestelde regeling

1. Hypotheses
   - Produktie)
   - Wereldmarktprijs) Dezelfde als onder I
   - Communautaire overschrijding:
     1 260 000 t - 947 000 t = 313 000 ton
     313 000 t : 947 000 t = 33,1 %
   - Communautaire overschrijding met 10 %: 94 700 ton
   - Streefprijs: 1 107,3 ecu/t
   - Vermindering met 5 % van de steun, zowel in Griekenland als in Spanje:
     5 % x 1 107,3 ecu/t = 55,4 ecu/t
   - Overschrijding in Griekenland: 1 050 000 t - 698 000 t = 352 000 t
     352 000 t : 698 000 t = 50,4 %
   - Overschrijding in Spanje: 0 t

- Over de landen te verdelen overschrijding:
  313 000 t - 94 700 t = 218 300 t
  waarvan Spanje 0 t
  Griekenland 218 300 t = 31,2 %
- Aanvullende vermindering:
  Spanje = 0
  Griekenland = 31,2 % x 0,5 = 15,6 %
  15,6 % x 1 107,3 ecu/t = 172,7 ecu/t
- Totale vermindering van de steun:
  Spanje = 55,4 ecu/t
  Griekenland = 55,4 ecu/t + 172,7 ecu/t = 288,1 ecu/t
- Toegekende steun:
  Spanje (1 107,3 - 303 - 55,4) ecu/t = 748,9 ecu/t
  Griekenland (1 107,3 - 303 - 228,1) ecu/t = 576,2 ecu/t

2. Berekening van de uitgaven
   - Spanje :0,21 miljoen t x 748,9 ecu/t x 0,991 (DK) = 156 miljoen ecu
   - Griekenland:1.05 miljoen t x 576,2 ecu/t x 0,993 (DK) = 600 miljoen ecu

   TOTAAL 756 miljoen ecu

III. Financiële consequenties van het voorstel

756 miljoen ecu - 761 miljoen ecu = - 5 miljoen ecu

54

ISSN 0254-1513

COM(95) 35 def.

DOCUMENTEN

NL 03

Catalogusnummer : CB-CO-95-080-NL-C

ISBN 92-77-86277-7

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen

L-2985 Luxemburg